

Darīsim KOPĀ!

VAI ESI JAU PIETEICIES

3. lpp.

«KAIMIŅU SARDZĒ»?

RĪGA GAIDA ZAGĻU "UZLIDOJUMU"

**BEIDZOT! NAMU PĀRVALDE ZINA,
KĀ IZDABŪT SVEŠAS AUTOMAŠĪNAS
NO CENTRA PAGALMIEM**

5. lpp.

Tikai
vietējiem

№1(2), janvāris 2009

Svarīgākais par māju apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem

PAR PAŠU INTERESANTĀKO – BEZMAKSAS

KRĪTOŠO LĀSTEKU SEZONA PAŠĀ KARSTUMĀ!

BET JUMTU TĪRĪŠANAI LĪDZEKĻU NAV...

4. lpp.

6. lpp.

**RĪGAS
DOME
ZINA,
KĀ MŪS
SASILDĪT?**

Pašvaldība aicina uz semināru par mājokļu siltināšanu

ALTERNATĪVĀS APKURES TĪKOTĀJU DIENAS UN NEDIENAS

Pāriet uz alternatīvu apkuri galvaspilsētā kļūst aizvien grūtāk

Rīgas iedzīvotājiem, kas vēlējās savus dzīvokļus atslēgt no centrālās apkures, arī agrāk nācās izcīnīt sīvu cīņu ar pašvaldību, bet tagad atteikties no Rīgas siltuma pakalpojumiem ir gandrīz neiespējami.

Galvaspilsētas Komunālo un dzīvokļu jautājumu komiteja akceptējusi grozījumus Rīgas domes noteikumos par alternatīvās apkures ierīkošanu dzīvoklī vai mājā. Jau tuvākajā laikā pašvaldība pārtrauks izsniegt atļaujas gāzes katlu uzstādīšanai atsevišķos dzīvokļos. Tādu papīru varēs pieprasīt tikai dzīvokļu īpašnieku biedrības un dzīvokļu kooperatīvi, kas, lai izvairītos no uzņēmuma Rīgas siltums augstajiem tarifiem, būs pieņēmuši lēmumu alternatīvo apkuri ierīkot visā mājā. Taču arī tiem izredzes izkļūt no siltuma piegādātāja ciešajiem apskāvieniem ir visai mazas – monopolistam garas rokas...

Caur ērkšķiem uz gāzes katlu

Rīgas dome, kas kontrolē siltumapgādi galvaspilsētā, pirms daudziem gadiem pilsētu sadalīja zonās. Māju īpašniekiem privātās apbūves rajonos atļāva pieslēgt individuālās apkures sistēmas, pārējos mājokļus sāka stingri kontrolēt. No Rīgas siltumapgādes attīstības koncepcijas skaidri izriet: ja liela dzīvojamā māja jau pieslēgta Rīgas siltuma tīklam vai šāda pieslēgšana ir tehniski iespējama, uz atļauju ierīkot gāzes apkuri iedzīvotājiem ir lieki cerēt.

Līdz šim tika pieļauti reti izņēmumi no RD noteikumiem. Piemēram, gāzes katlus atļāva uzstādīt aukst-

dzīvokļu iemītniekiem mājās, kur apkures sistēma nebija sakārtota (reizēm gadās, ka šīs sistēmas nelīdzsvarotības dēļ apakšējo stāvu iemītnieki tinas kažokos, bet kaimiņiem augšējos stāvos nākas pastāvīgi vēdināt pārkurinātās telpas). Turklāt bija vēlams, lai gāzes katlu pretendentiem mājās būtu bars mazu pārsalušu bērņeļu vai gulošo slimnieks...

Ar vārdu sakot, ceļš uz gāzes apkuri dzīvojamo māju mikrorajonu iedzīvotājiem nekad nav bijis rozēm kaisīts. Taču pēc Komunālās komitejas lēmuma šī procedūra kļūs vēl divkārt ērkšķaināka nekā līdz šim.

Likums un tā līkumi

Komunālā departamenta pārstāvji deputātiem darīja zināmu, ka saskaņā ar Ekonomikas ministrijas, Tieslietu ministrijas un Reģionālās attīstības ministrijas atzinumu dome nepareizi traktē Enerģētikas likumu. Likuma 50. pantā teikts, ka „ēku un būvju īpašniekiem ir tiesības izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu”. Šī norma ir kļuvusi par vairāku konfliktu cēloni. Rīdnieki uzskatīja, ka viņi kā dzīvokļu īpašnieki var jebkurā laikā atteikties no Rīgas siltuma dārgajiem pakalpojumiem. Dome piekāpās un zaudēja vismaz vienu skaļu tiesas prāvu – pret aģentūras Rīgas mājoklis juristu Juri Bautru, kurš pirms dažiem gadiem savā dzī-

voklī uzstādīja gāzes katlu vispār bez jebkādas saskaņošanas ar ierēdņiem, tikai pamatojoties uz Enerģētikas likumu.

Bet tas bija izņēmums. Faktiski pastāvēja tāda kārtība, ka dzīvokļu īpašnieki individuāli vērsās Vides departamentā pēc atļaujas pieslēgt gāzes katlu. Gadījās, ka viens kaimiņš atļauju dabūja, otrs aizgāja tukšām rokām. Tas notika tāpēc, ka komisijai

iesniegums par katru dzīvokli bija jāizskata atsevišķi.

Vai būs vairāk saskaņas?

Turpmāk situācija mainīsies. Tieslietu ministrija ir atzinusi, ka par ēku un būvju īpašniekiem, kam ir tiesības mainīt apkures veidu, uzskatāmas tikai dzīvokļu īpašnieku biedrības un dzīvokļu kooperatīvi, bet nekādā

gadījumā ne atsevišķu dzīvokļu īpašnieki. Tāpēc Rīgas domei ir tiesības vairs nepieņemt individuālo siltumapgādes pieteikumus dzīvokļu atslēgšanai no uzņēmuma Rīgas siltums tīkla.

Domes deputāti Komunālo un dzīvokļu jautājumu komitejas sēdē akceptēja šādu lēmumu.

– Es jau pirms trim gadiem aicināju izskatīt šo jautājumu, priecājos, ka Komunālais departaments beidzot ir sakustējies, – ierēdņiem iedzēla Ivars Gaters.

Deputāts Deniss Gorba uzdeva praktisku jautājumu: kā grozījumi RD noteikumos ietekmēs pilsētas mikrorajonu iedzīvotājus, vai atteikties no centrālās apkures kļūs vieglāk vai grūtāk? Komunālā departamenta pārstāvji atbildēja visai izvairīgi: sak, pilsētas prioritāte kā bija, tā būs centrālais siltumtīkls, bet gan DzEK, gan namu pārvaldēm, protams, ir tiesības iesniegt pieteikumus alternatīvu sistēmu uzstādīšanai mājās. No savas puses varam tikai atkārtot, ka rīdnieku izredzes tikt valā no uzņēmuma Rīgas siltums pakalpojumiem ir visai niecīgas.

Taču būs arī kāds labums no RD jaunajiem noteikumiem. Pastāv uzskats, ka atsevišķu dzīvokļu atslēgšana no centrālā siltumtīkla ir visai mājai neizdevīga, jo tiek izjaukta apkures sistēmas līdzsvars, rodas neskaidrības ar koplietošanas platību apkures apmaksu utt. Tagad, kad lēmumu par apkures veida maiņu pieņems visi mājas iemītnieki kopā, tamlīdzīgu problēmu būs mazāk. **K**

NAV KONKURSA – NAV REMONTA

Iepirkumu uzraudzības birojs liedz iedzīvotājiem balsstiesības

Diemžēl, daudzi Rīgas iedzīvotāji neuzticas namu pārvaldēm. Attiecības kļūst īpaši saspīlētas, kad runa ir par lieliem remonta darbiem. Saskaņā ar likumu tādus dārgus darbus kā jumta maiņa vai siltināšana drīkst veikt tikai firma, kas piedāvājusi visizdevīgākos nosacījumus un uzvarējusi konkursā. Taču iedzīvotāji bieži vien ir pārliecināti, ka konkursi tiek rīkoti tikai skata pēc, bet faktiski namu pārvalde lielos pasūtījumus nodod „saviem cilvēkiem”.

Laiku pa laikam Rīgā kļūst valodas par šādu nosodāmu praksi, taču pierādīt korupciju namu pārvaldēs līdz šim nevienam vēl nav izdevies. Šķiet, interešu konfliktu būtu ļoti viegli no-

vērst, ja to māju iemītniekiem, kurās nodibinātas īpašnieku biedrības vai izveidotas iniciatīvas grupas, ļautu pašiem izraudzīties būvfirmu, kam uzticēt lielos remonta darbus. Iedzī-

votāji taču nav paši sev ienaidnieki! Reizēm viņi spēj pat daudz labāk nekā namu pārvalde izraudzīties

darbu izpildītāju, veikt cenu aptauju, vienoties par atlaidēm. Taču izrādās, ka likums atkal nav īpašnieku pusē.

Decembra vidū namu pārvalde Kurzemes namu apsaimniekotājs vērsās Valsts iepirkumu uzraudzības birojā ar jautājumu, vai iedzīvotāji drīkst izraudzīties remontētājus pēc saviem ieskatiem, bez apnicīgiem konkursiem apsaimniekotāja kontrolē? Ierēdņi, ilgi nedomājot, atbildēja: „Ja namu pārvalde ir savākusi no iedzīvotājiem

naudu un plāno pasūtīt mājas remontu, būvfirmu drīkst meklēt tikai konkursa kārtībā”.

Tātad 2009. gadā viss paliks pa vecam: namu pārvaldes rīkos konkursus par lieliem namu labiekārtošanas darbiem, bet mēs mocīsimies aizdomās par subjektīvismu un kukuļošanu. Lai kaut mazliet noregulētu mūžīgo konfliktu starp apkalpojošajām organizācijām un iedzīvotājiem, Iepirkumu uzraudzības birojs iesaka apsaimniekotājiem „ieklāst īpašnieku biedrību pārstāvjus to personu skaitā, kuras ir pilnvarotas piedalīties iepirkuma procedūrā”. **K**

Darīsim KOPĀ!

Avīze «Darīsim kopā!»

Izdevējs: SIA «EGO-RTU»

Reģistrācijas numurs: 000703288

Adrese: Rīga, Nometņu iela 9 – 7, LV-1048

Telefons: 20042031

http://www.kopaa.lv

e - pasts: info@kopaa.lv

Iznāk sadarbībā ar Rīgas Apsaimniekotāju Asociāciju

Iespiests: SIA «Poligrāfijas grupa Mūkusalā»

IEDZĪVOTĀJI BAIDĀS NO ZAGĻIEM

Bet pievienoties „Kaimiņu drošība” nestateidz

Pirms diviem gadiem Rīgas domes deputāts Andris Vilks sāka darbu pie „Kaimiņu drošība” projekta. Viņš vēlējās, lai galvaspilsētas iedzīvotāji pēc citu valstu parauga uzņemtos kontrolēt kārtību savos rajonos. Bija plānots, ka kustības aktivisti patrulēs dzīvojamo namu kvartālos un informāciju par sabiedriskās kārtības traucētājiem un citiem kriminālajiem elementiem nodos policijai. Kopš idejas prezentācijas brīža aizritējuši daudzi mēneši, bet pilnā sparā kaimiņu patruļas vēl nav sākušas darboties.

Par labu paraugu mums varētu kļūt Igaunija, kur uzņēmīgākie iedzīvotāji jau sen sākuši uzraudzīt savas mājas un pagalmus. „Kaimiņu drošība” atbalsta tiesībsargāšanas struktūras, daļēji tā tiek finansēta no valsts budžeta. Visām mājām, ko uzrauga kaimiņi – kārtības sargi, ir piestiprinātas spilgtas (dzeltens ar melnu) plāksnītes ar organizācijas emblēmu. Tā ir zīme zagļiem: šurp labāk nenākt.

Latvijā ar „Kaimiņu drošība” neiet tik gludi kā pie kaimiņiem. Viss turas uz dažu cilvēku entuziasma, un viens no tiem ir vietējās kustības iedvesmotājs kriminologs Andris Vilks.

– Mūsu sardze darbojas, bet ne visos galvaspilsētas rajonos, – laikrakstam stāsta Rīgas domes deputāts. – Piemēram, mums izveidojusies ļoti laba sadarbība ar Kurzemes priekšpilsētu. Mēs tur esam noturējuši vairākus seminārus, kuros skaidrojām iedzīvotājiem, kā veidot vienības un sadarboties ar policiju. Atsaucību ir izrādījušas namu pārvaldes Kurzemes namu apsaimniekotājs un Ķengaraga nami. Īpaša pateicība pienākas kooperatīvam *Staburags*. Šīs organizācijas palīdzēja mums atrast aktīvus cilvēkus, kuri tagad veido kustības kodolu.

Teritorija tiek novērota. Mēs ziņojam par visām aizdomīgām darbībām policijai!

– Un jums ir daudz aktīvistu?

– Domāju, ka vairāki desmiti. Konkrētus sardzes darbības rezultātus ir grūti nosaukt. Mēs vācam informāciju par rajonā notiekošo un nododam to policijai. Daļa iedzīvotāju savāko ziņu ir bijusi noderīga, daļa nav guvusi apstiprinājumu. Jebkurā gadījumā kontakti ar pašvaldības policiju ir nodibināti, policisti mēcās sadarboties ar rīdziniekiem. Bet iedzīvotāji, pateicoties sardzei, ir kļuvuši vairāk saliedēti.

organizācija *Город без наркотиков*, kurā apvienojušies cilvēki, kam daudz nedienas sagādājuši narkodilieri. Ar šo cilvēku atbalstu aiz restēm nonācis ne viens vien narkotiku izplatītājs. Kaimiņu sardzes (*Neighborhood watch*) darbojas ASV, Lielbritānijā, Austrālijā un Kanādā. Šo pilsonisko organizāciju dalībnieki uzrauga sabiedriskās kārtības savu māju apkārtnē. Jaunzēlandē ar to pašu nodarbojas Sabiedriskās patruļas (*Community patrols*). Izraēlā pilsoņu gvarde *Mishmar Ezrachi* patrulēšanai izmanto mašīnas. Kanādā Karaliskās zirgu policijas palīgi (*Royal Canadian Mounted Police Auxiliary*) valkā gandrīz tādu pašu formas tērpu kā policisti.

Latvijā pat vislabākajā gadījumā būs vajadzīgs prāvs laika sprādis, lai radītu darboties spējīgu „Kaimiņu drošība” sistēmu. Bet par to, kā iedzīvotājiem sevi pasargāt šobrīd, lasiet 8. lpp. **K**

Rīgas apsaimniekotāju asociācijas portāls

www.RigAA.lv

Viss par māju apsaimniekošanu!

Gaidam Jūsu jautājumus uz e-pastu info@rigaa.lv

Rīgas Kurzemes rajonā veidos Sabiedriskās drošības konsultatīvo padomi.

Rīgas Kurzemes rajona izpilddirektora Orvila Henriņa iniciatīvas izpilddirekcijā janvārī notika sapulce, kurā piedalījās Kurzemes rajona prokuratūras, pašvaldības policijas, valsts policijas un ugunsdzēsēju vadība, kā arī SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs”, un izpilddirekcijas pārstāvji, kas atbild par apsaimniekošanu, administratīvās inspekcijas darbu un civilo aizsardzību. Sapulces mērķis bija noskaidrot, kāda šodien ir sabiedriskās drošības situācija un kas nepieciešams tās uzlabošanai. Sapulces dalībnieki vienojās,

ka ņemot vērā sarežģīto ekonomisko situāciju un kriminogēno noziegumu paredzamo pieaugumu, nepieciešams izveidot Sabiedriskās drošības konsultatīvo padomi koordinētai informācijas apmaiņai.

Iedzīvotāji tiek aicināti informēt par dažādiem likumpārkāpumiem zvanot uz tālruniem: Pašvaldības policijas anonīmais uzticības tālrunis (automātiskais atbildētājs) – 67037555, Rīgas policijas anonīmais uzticības tālrunis (automātiskais atbildētājs) – 67086677, vai zvanot – 112. **K**

SKAITĻIS 0,90–1,12

2008. gada decembrī apkures tarifs Rīgā bija 0,90–1,12 lati par kvadrātmetru. Šādus rēķinus dzīvokļu īpašnieki saņēma janvārī. Februārī, pēc Rīgas siltuma prognozēm, apkure kļūs aptuveni 1,3 reizes dārgāka.

TARIFI JOPROJĀM LĒKĀ

Nemaksātājiem draud atslēgt karsto ūdeni

Pēc uzņēmuma *Rīgas siltums* informācijas, šomēnes rīdzinieki par siltumu maksās aptuveni par 20% vairāk nekā decembrī, bet nākamajā mēnesī, pēc uzņēmuma valdes locekļa Normunda Talča prognozēm, piedzīvotā sala un pievienotās vērtības nodokļa krasā palielinājuma dēļ rēķini pieaugs vēl par 20–25%.

Siltuma tarifi nekādi nepārstāj pārsteigt rīdziniekus. To izmaiņas nav prognozējamas un ārēji nav atkarīgas no energoenerģijas cenām pasaules tirgū. Rīgas vicemērs Jānis Dinevičs decembrī šai sakarā pat uzrakstīja vēstuli Sabiedrisko pakalpojumu regulatoram, vaicājot, vai nebūtu iespējams pazemināt siltuma tarifus, ņemot vērā, ka gāzes un naftas cenas tai brīdī bija nolaidušās zemāk par zemu.

Taču monopolisti, pirmkārt, nevēlas palaist garām iespēju nopelnīt, otrkārt, baidās no degvielas cenu jaunas augšupejas. Tāpēc arī tarifi ne tikai nesamazinājās, bet nodokļa kāpuma dēļ vēl vairāk piebrieda. Vai tiešām tie augs bezgalīgi? Nē. *Rīgas siltums* ir parādījis, ka reizēm spēj arī nedaudz piekāpties. Uzņēmums bija plānojis no 2009. gada 1. janvāra maksu par siltumapgādes sistēmas apkopi palielināt līdz 0,045 Ls/m². Kopā ar 18% PVN tas būtu 0,0531 Ls/m².

– Tā kā valdība PVN paaugstināja līdz 21 procentam, maksai par siltumtīklu apkopi vajadzētu pieaugt vēl par trim procentiem. Namu pārvaldēm nāktos vai nu kārtējo reizi paaugstināt savu apkopes cenu, lai kompensētu izdevumus, vai arī meklēt iekšējā rezerves, kuru mums faktiski nemaz nav, – saka *Rīgas Apsaimniekotāju asociācijas* priekšsēdētājs Igors Trubko.

Jau tagad maksa par pakalpojumiem Rīgā ir ievērojami kāpusi, un kāda runa var būt par rezervēm, ja lielākā daļa namu pārvalžu aizvien ir parādā uzņēmumam *Rīgas siltums*. Pilnībā samaksāt par siltumu spējušas tikai tādas organi-

zācijas kā *Zemgale, Juglas nami*, vēl divas trīs. Namu pārvalde *Kurzemes namu apsaimniekotājs* nav samaksājis aptuveni 30% no rēķina par piegādāto siltumu, *Valdemāra nami* – aptuveni pusi. Līdzīgā situācijā ir arī daudzi citi apsaimniekotāji. Iemesls tam ir iedzīvotāju prāvie parādi.

– Mēs centāties iejusties rīdzinieku stāvoklī un nolēmām, ka, neraugoties uz PVN kāpumu, maksu par siltumapgādes sistēmas apkopi 2009. gadā nepaaugstināsim, – paziņoja uzņēmuma *Rīgas siltums* komercdirektors Voldemārs Ilguns.

Reizē Ilguna kungs atzina, ka uzņēmumam lielas raizes dara augošie iedzīvotāju parādi.

– Namu pārvalžu klienti norēķinās daudz sliktāk nekā citi siltuma patērētāji, – viņš sacīja. – Nesaprotu, kāds tam varētu būt iemesls.

Pagaidām vēl lieta nav nonākusi līdz namu atslēgšanai no centrālās apkures, taču šķiet, ka agrāk vai vēlāk uzņēmums to sāks darīt. Tiesa gan, Rīgas namu apsaimniekotāji sarunās ar *Rīgas siltumu* ieteica vispirms parādnīkiem noslēgt karstā ūdens padevi. Bet apkalpojošās organizācijas ir gatavas atkal pie namu ieejas durvīm izlikt parādnieku sarakstus. Varbūt nokaunēsies...

Diemžēl nekas labs no šādiem soda pasākumiem nav gaidāms. Ja parādnīkiem atslēgs siltumu vai karsto ūdeni, kopā ar viņiem cietīs kaimiņi – godīgie maksātāji. Turklāt deviņdesmito gadu pieredze liecina, ka nekāda atslēgšana un kaunināšana nevar cilvēkus glābt no bezdarba un trūkuma, kas liedz viņiem laikus samaksāt namu pārvaldes rēķinus. **K**

VECRĪGAI VAJADZĪGA NAUDA

Citādi tīrā un mājīgā vēsturiskā centra reputācija
2009. gadā var stipri vien ciest

Līdz šim Rīgas Centra rajons pārējām priekšpilsētām bija atdarināšanas vērts paraugs. Bija jau, par ko apskaust: iepriekšējos gados pilsēta ir iztērējusi ne mazums naudas, lai salabotu Vecrīgas ielas, ierīkotu bērnu laukumus un uzturētu tīrību (tas gan neizdevās tik labi, kā varētu vēlēties, bet pilnībai nav robežu). Šogad situācija var mainīties. „Patlaban mums trūkst naudas Rīgas domei piederošo sabiedrisko teritoriju uzkopšanai, nav pat tam, lai nodauzītu lāstekas. Varu tikai cerēt, ka pašvaldība pieņems saprātīgu budžetu un Vecrīga nepaliks novārtā,” saka Centra rajona izpilddirektors Vjačeslavs Starostins.

Baidos kļūt banāla, tāpēc ne vārda par to, ka vecpilsēta ir Rīgas vizītkarte, tās seja un lepnums. Ar galvaspilsētas Centra rajona izpilddirektoru Vjačeslavu Starostinu ir interesanti runāt arī par citiem tematiem.

Piemēram, gribas izpilddirekcijas vadītājam pavaicāt, kad no Vecrīgas ielām beidzot pazudīs apkaunojošie atkritumu maisi, ko iedzīvotāji atstāj pavārtēs? Kad tiks sakārtoti vecie nami? Vai ir saskatāms gals un mala tam haosam, kas centrā radies pēc caurlaižu sistēmas atcelšanas auto-transporta iebraukšanai?

Starostins uz jautājumiem atbild mierīgi. Viņš uzskata, ka rajona administrācija „ir darījusi visu iespējamo, lai Vecrīgā uzturētu kārtību”, jebkurš cits rajons var tikai skaudīgi noskatīties. Pamata bažām par vēsturisko centru arī šobrīd nav, taču tā labklājība pilnībā ir atkarīga no Rīgas domes dāsnuma.

Direkcijai līdzekļi ir ievērojami „apcirpti”

– Jūs jautājat par prioritātēm 2009. gadā. Nu tieši naglai uz galvas! Pats vēlētos stāstīt un stāstīt par darbiem, ko plānojam Vecrīgā, bet nekas neiznāks – nav ko domāt par attīstību. Jādomā par to, kā izdzīvot kaut līdz vēlēšanām.

– Kāpēc tāds pesimisms?

– Direkcijas izdevumi 2009. gadā samazināti par 104 tūkstošiem latu jeb gandrīz par 30 procentiem. Par prēmijām un piemaksām darbiniekiem vispār nerunāsim. Lielāko ietaupījumu pilsēta guvusi, liedzot Centra rajona izpilddirekcijai finansējumu tiem darbiem, ar kuriem mēs līdz šim esam nodarbojušies. Nav naudas teritorijas labiekārtošanai, bērnu laukumiem, to vietu uzkopšanai, kuras nav nodotas firmu apsaimniekošanā. Būtibā patlaban mums atliek tikai sēdēt savās darba vietās, atbildēt uz rīdnieku jautājumiem un deklarēt dzīves vietu. Vēl gan mums ir iedota nauda tam, lai varētu darboties administratīvā inspekcija, kas uzrauga kārtību pilsētas ielās.

– Tātad privātpašniekus jūs turpināt sodīt par nesakoptiem pagalmiem un ietvēm, bet paši esat pārstājuši uzkopt pilsētas teritorijas?

– Tā iznāk. Būtibā administratīvā inspekcija var uzlikt sodu arī rajona izpilddirekcijai!

– Un tā arī dzīvosim nesakopti un bez bērnu laukumiem?...

– Es tomēr esmu labākās domās par Rīgas domi. Gaidām budžeta pieņemšanu un datus par to, kā pildījies pilsētas kase, un tas viss varētu kļūt zināms pēc pirmā ceturkšņa. Tikai pēc tam būs skaidrs, vai galvaspilsētai pietiks līdzekļu, lai uzturētu sevi kārtībā.

Transporta haoss

– Lielākā daļa rīdnieku ar abām rokām balsotu par tādu risinājumu. Bet ne jau viss Vecrīgā ir atkarīgs no naudas. Piemēram, saskaņā ar Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas lēmumu dome atcēlusi caurlaižu režīmu pilsētas centrā. Līdz ar to municipalitāte ir zaudējusi aptuveni 900 tūkstošus latu gadā un vietā ieguvusi tikai galvassāpes. Kad vecpilsētā beigsies nekārtības ar transportu?

– Kopš Vecrīgā atcelts agrākā iebraukšanas sistēma, mēs esam saņēmuši ļoti daudz pārmetumu. Bet Rīgas izpilddirektors Andris Grīnbergs nesen daļēji noregulēja situāciju, izdodot noteikumus par komerctransporta stāvēšanu pilsētas centrā. Tagad preču piegādātājiem ir tiesības piebraukt pie veikaliem un restorāniem no pulksten 6 līdz 10 darbdienu un no 6 līdz 12 svē-

dienās. Tiesa, transportlīdzekļi Vecrīgā nedrīkst stāvēt ilgāk par stundu un uz mašīnas priekšējā loga jābūt atstātai zīmītei, kurā norādīts laiks, kad šoferis preču piegādes nolūkā piebraucis un apstājies pie veikala vai kafējnīcas.

– Vai šie noteikumi, jūsuprāt, palīdzēs novērst jukas?

– Daļēji jā. Vēl nupat piegādātāji žēlojās, ka preces jāizkrauj, mašīnu gandrīz vai neapstādinot. Atliekot tikai apstāties, kā policists ar soda kvīti jau ir klāt.

Vai ir vajadzīga iespēja iebraukt cauri Vecrīgā?

Vai centrā no jumtiem novāks lāstekas?

Kāpēc pilsētas galvenās gājēju ielas šogad ir slidenas?

Vai vajadzīgs braukt cauri Vecrīgā?

– Bet ko darīt privātā transporta īpašniekiem? Vai pats esat mēģinājis iebraukt Vecrīgā, kopš mainījušies noteikumi?

– Jā, es uzreiz izpētīju, kā varu no ofisa tikt līdz Rīgas domei, no kuras puses piebraukt, no kuras noparkoties. Kopumā situācija ir sarežģīta.

– Barjeru sistēma arī nebija labākais variants, taču haoss centrā nav pieļaujams. Vai, jūsuprāt, iespējams uzlabot transporta kustības shēmu un principus Vecrīgā?

– Grūti pateikt. Manuprāt, gājēju zona ir pārāk plaša, lai gan vispār tā ir vajadzīga. Diemžēl tās dēļ zudusi iespēja iebraukt cauri vecpilsētai. Tiesa, ja tāda iespēja būtu, šeit sarastos pārāk daudz mašīnu, un tas atkal būtu slikti. Taču tagad ir tā, ka

iebraukt vecpilsētā var no četrām pusēm, bet iebraukt cauri uz otru pusi gājēju plašās zonas dēļ nav iespējams. Vismaz centra nomalē tāda iebraukšana ir vajadzīga.

– Goda vārds, kļūst žēl vecās caurlaižu sistēmas. Šķiet, tā bija vissakarīgākā.

– Jā, vecais variants bija labāks. Gan transporta, gan cilvēku Vecrīgā bija mazāk nekā tagad. Bet iedzīvotājus vienmēr ir interesējis, kur paliek nauda, ko pilsēta iekasējusi par tiesībām iebraukt vēsturiskajā centrā.

Tikai šīs neskaidrības dēļ, manuprāt, barjeru sistēmu ir nācies atcelt.

– Un kur tad palikusi šī nauda?

– Nezinu. Ar šo jautājumu vienmēr ir nodarbojies Rīgas domes Satiksmes departaments.

Konteineri iepatikušies klaidoņiem

– Mašīnu vecpilsētā kļuvis vairāk. Droši vien arī atkritumu. Kā ar tiem tiek galā?

– Par atkritumiem Vecrīgā jārunā atsevišķi. Diemžēl te neder tie problēmas risinājumi, kas ir piemēroti citiem pilsētas rajoniem. Mēģinājām salikt atkritumu konteinerus. Viens konteineru laukums tika ierīkots pie Svētā Pētera katedrāles, taču tur sāka piemānot klaidoņi, izrakņājot un izmētājot atkritumus pa visu apkārtni. Vec-

rīgā lielākoties dzīvo turīgi cilvēki, viņi izmet daudz tāda, kas klaidoņus var interesēt.

– Vides departamenta direktors Askolds Kļaviņš savulaik apsolīja Vecrīgā ierīkot pazemes konteinerus, pie kuriem nevarētu piekļūt ne cilvēki, ne žurkas...

– Par tādu plānu neko neesmu dzirdējis. Cita lieta, ka saskaņā ar noteikumiem katrā pagalmā vajadzētu būt konteineram, kurš noteiktā laikā jāizstumj uz ielas, lai to varētu paņemt atkritumu savācēji. Taču katra firma atkritumu izvešanu organizē pēc saviem ieskatiem, un tas atkal rada zināmas jukas.

– Tad vajag visu Vecrīgu nodot vienai apkalpojošajai kompānijai!

– Būtu jau labi, taču mums nav tiesību likt privātpašniekam noslēgt līgumu tieši ar firmu A vai kompāniju B. Cilvēkiem ir tiesības pašiem izvēlēties apkalpojošo organizāciju, tā teikts likumā. Labi vēl, ka mums izdevies piesaistīt vienu firmu ielu uzkopšanai.

Centra sētnieki strādā bez atelpas

– Jūs teicāt, ka daļa teritoriju Vecrīgā pagaidām paliek nesakošanas tāpēc, ka direkcijai trūkst līdzekļu.

– Jā, un šīs vietas lielākoties atrodas visu acu priekšā. Kā piemēru varu minēt suvenīru tirdzniecības zonu Skārņu ielā. Šobrīd to kopj paši tirgotāji. Taču mēs nevaram likt viņiem to darīt pastāvīgi, jo pēc likuma šī zeme pieder pilsētai, un mūsu pienākums ir nodrošināt tirgotājiem tīru laukumu. Par laimi pagaidām vēl neesmu saņēmis sūdzības, ka atkritumu būtu kļuvis vairāk.

– Droši vien tāpēc, ka jūsu administratīvā inspekcija ir pilsētā pati apsviedīgākā.

KA TIK NU NEBŪTU ZIEMAS!

– Ja parēķina, cik daudz inspektoru sanāk uz katru kvadrātmetru Rīgas priekšpilsētās, tad centrā to patiešām ir daudz vairāk nekā citviet. Tas tāpēc, ka mūsu rajons ir salīdzinoši neliels. Inspektori to ātri apskaida, tāpēc arī pie mums ir kārtība. Centrs ir centrs. Ja netīrība valdīs Latgales priekšpilsētā, tas nebūs tik manāmi, deputāti tur nestaigā. Ja piegriezti ir pie mums, to redz visi. Tāpēc arī nākas saspringti strādāt. Mūsu sētnieki pat sestdienās un svētdienās nevar baudīt atpūtu.

Vienu otru ziema pārsteigusi nesagatavojušos

– To ir patīkami dzirdēt, taču visi rīdzinieki bija liecinieki tam, ka sniegs un sals pārsteidza Centra rajonu nesagatavojušos. Ielas vietumis tika tīrītas ar novēlošanas, gājējus apdraudēja lāstekas.

– Tāda ir mūsu rajona specifika: mājas atrodas tieši pie ietvēm, ja kāda lāsteka krīt, tad tieši uz galvas gājējiem vai uz mašīnām. Parasti izpilddirekcija pati ir maksājusi par lāsteku novākšanu. Kā būs turpmāk, nezinu. Viss atkarīgs no tā, vai Rīgas izpilddirektors Andris Grīnbergs piešķirs naudu šiem avārijas darbiem.

– Bet ietves taču var tīrīt bez papildu finansējuma!

– Ir bijuši zvani, saņemtas iedzīvotāju sūdzības par to, ka gājēju zonas ir slikti notīrītas, slidenas. Tā ir šīs ziemas problēma. Iepriekšējā sezona bija maiga, var teikt, ka pilnās dienas ir zaudējuši modrību. Turklāt centrs ir kā lupatu sega: te strādā privātpašnieka sētnieks, bet tur ielu slauka namu pārvaldes darbinieks, kura aprūpē ir divas trīs mājas dažādās ielās. Kamēr viņš notīra vienu ielu un aizskrien līdz nākamajai, kāds gājējs jau ir paspējis iestīgt kupenā.

– Gājējus interesē tikai viens – ka tik nenokristu! Ja tāda nelaieme tomēr notikusi, kas ir saucams pie atbildības?

– Ja cilvēks ir kritis un guvis traumu, parasti tiek izsaukta policija, kas sastāda aktu. Tālāk atbilstoši likumam tiek izvirzītas pretenzijas organizācijai, kas atbild par attiecīgo ielu. Ja gājējs vienkārši ir pamanījies, ka kāda Vecrīgas daļa netiek pietiekami kopta, iesaku viņam par to ziņot mūsu administratīvajai inspekcijai. Tās darbiniekiem ir tiesības sastādīt aktu un brīdināt pārkāpēju. Ja pēc kāda laika attiecīgā iecirkņa īpašnieks nebūs labojies, viņa lietu nodos Administratīvajai komisijai. Naudas sodi par teritoriju nesakopšanu pēdējā laikā ir palielinājušies, saimnieki, nevēlēdamies konfliktus, labāk rūpējas par kārtību savās teritorijās.

– Bet kam adresēt sūdzības?

– Centra rajona administratīvās inspekcijas tālruna numuri ir 67012064 un 67012076. **K**

Ikviens rīdzinieks kaut reizi dzīvē būs apskaudis centra iedzīvotājus: ak, laimīgie, pa gujamistabas logu redzama Doma baznīca, pa virtuves logu – Nacionālā opera, vakarā var aiziet pastaigāties Vērmaņdārzā, ja vajadzīgi produkti – ar roku aizsniedzams Centrāltirgus ar tā demokrātiskajām cenām... Taču dzīvei centrā nav tikai plusi, tai ir arī savi mīnusi.

Problēmas Vecrīgas iedzīvotājiem rada mītiņi un gājieni, to sekas sadauzītu pudeļu un piegānītu kāpņu telpu veidā; viņus kaitina grafiti zīmētāji; viņu pagalmi jau sen kļuvi par stāvvietām svešām automašīnām. Un kur parasti ar savām sūdzībām dodas mūsu cilvēki? Pareizi, uz namu pārvaldi...

Cenas nav uzskrūvētas

Namu pārvalde Rīgas centra apsaimniekotājs, šķiet, ir viena no mazākajām Rīgā. Tā apsaimnieko 180 namus, turklāt ne tikai municipālos, bet arī privātos un komerciālos. Un lai gan apsaimniekojamais nekustamais īpašums ir ekskluzīvs un dārgs, namu pārvaldei kaut kādā veidā izdevies pakalpojumu cenas neuzskrūvēt līdz mākoņiem, kā to izdarījušas dažas namu pārvaldes kaimiņos.

– 2009. gadā centra iedzīvotāji par apsaimniekošanu maksās aptuveni 40 santīmu par kvadrātmetru, – pastāstīja namu pārvaldes priekšsēdētājs Uldis Bārbalis. – Jūs droši vien piekritīsiet, ka tas ir glūži ciešami.

– Ja salīdzina ar citām namu pārvaldēm, kas pa kluso vien tarifu pacēlušas līdz diviem trim latiem par „kvadrātu”, tad tiešām ciešami. Kā nodrošinājāt ekonomiju?

– Vienkārši atklāti aprunājāties ar iedzīvotājiem, ierosinājām visus lielos remonta darbus pagaidām atlikt. Pavisam iesaldēt pakalpojumu cenas neizdevās, jo Rīgas siltums šogad paaugstinājis siltumtīklu apkopes tarifu un pieaugusi minimālā alga. Varbūt mēs varētu taupīt arī uz priekšu, bet tas ir riskanti, centra iedzīvotāji tomēr ir ļoti prasīgi, viņi grib saņemt augstākās kvalitātes pakalpojumus.

Centrs iztiks bez kredīta?

– Ko darīsiet ar naudu, ko ietaupīsiet uz algu un remonta darbu rēķina?

– Tā paliks māju kontos un namu pārvaldes iekšējās rezervēs, lai organizācija laikus varētu norēķināties ar komunālo pakalpojumu sniedzējiem. Iedzīvotāju parādi aug, bet monopolistu rēķini mums savlaicīgi jāsamaksā. Rīgas siltums iesaka šai nolūkā ņemt bankas kredītu, bet kas maksās procentus? Iedzīvotāji? Iedomājos, kāda būs viņu reakcija, kad to paziņošu! Nu nē, nevēlos savus klientus šokēt, jo strādāju reālas konkurences apstākļos. Iedzīvotāji uzreiz sāks domāt: „Kam vajadzīgs tāds pārvaldnieks, kas mūs padara par bankas ķīlniekiem?”

– Bet citas namu pārvaldes plāno ņemt kredītus un izdevumu procentus šogad jau iekļāvušas maksā par apsaimniekošanas pakalpojumiem.

– Gribēt jau var, bet reāli naudu neviens vēl nav dabūjis. Un nav zināms, vai dabūs, valstī taču ir finanšu bads.

– Labi, bet kā jūs norēķināsit ar Rīgas siltumu, ja iedzīvotāji nesteidz samaksāt namu pārvaldes rēķinus?

– Par novembrī saņemto siltumu mēs gandrīz pilnībā esam norēķinājušies. Tas tāpēc, ka sistemātiski strādājam ar cilvēkiem. Pirmais solis – namu pārvaldes brīdinājums parādniekiem. Ja iedzīvotāji nereaģē, esam spiesti nodot lietu tiesā. Tādu prasību izskatīšana paņem aizvien vairāk laika, bet daļa nemaksātāju pēc pavēstes saņemšanas sapurinās un parādu samaksā. Saprota arī iedzīvotājus: viņiem pastāvīgi jāizšķiras, kurus rēķinus

maksāt pirmos. Prioritāte ir banku kredīti, rēķini par telefonu, namu pārvalde paliek rindas beigās. Bet mēs esam gatavi tiesāties un parasti arī tādas prāvas uzvaram. Bēdīgi tikai, ka tiesāšanās ar parādniekiem arī maksā naudu. Es šos līdzekļus ar lielāko prieku tērētu remonta darbiem.

Sienu „glezniecība” visiem ir līdz kaklam

– Vecrīga ir tā vieta, kur apgrozās gandrīz vai visi rīdzinieki: vieni te strādā, otri iecienījuši šejienes kafejnīcas, trešajiem vienkārši tik pakļejot pa vēsturisko centru. Visu šo cilvēku vārdā vēlos uzzināt, kad jūs izgudrosit efektīvu paņēmieni cīņai pret grafiti zīmētājiem. Ir tik skumji redzēt primitīvus ķēpājumus uz skais-to ēku sienām! Bēdīgi, ka bieži vien tie uzreiz netiek aizkrāsoti un ķēpātāji nedēļām ilgi var lepoties ar saviem nedarbiem.

– Tā mums ir vecum veca problēma. Runā, ka Berlīnē situācija esot vēl bēdīgāka, tur viss iespējamais ir apzīmēts, bet mums no tā vieglāk netiek! Pirmkārt, nesankcionētos zīmētājus ir ļoti grūti pieķert. Otrkārt, daudzu Vecrīgas namu fasādes ir neatgriezeniski sabojātas. Lai tās atgūtu sākotnējo izskatu, nepieciešams nopietns remonts. Katrai sienai ir sava krāsa, nevar tā vienkārši iziet caur centru ar krāsas spaini rokās un visus grafiti aizkrāsot vienā tonī. Pasaule pagaidām vēl nav atradusi paņēmieni, kā cīnīties pret šo parādību. Latvijā ielu „māksliniekiem” paredzēti bargi sodi (ceru, ka pieķertajiem tas atņem vēlēšanas tam-līdzīgus nedarbus turpināt). Un vēl mēs varam pastāvīgi aizkrāsot zīmējumus, lai, tā sacīt, psiholoģiski salauztu autorus, taču, kā jau teicu, tas ir dārgi un sarežģīti.

Cilvēki pret lāstekām

– Kā varat komentēt Centra rajona izpilddirektora Vjačeslava Starostina teikto, ka pagaidām trūkst naudas lāsteku nosīšanai no Vecrīgas jumtiem?

– Visvienkāršāk ir pateikt, ka pilsētai nav naudas. Patiesībā mums saistībā ar lāstekām ir vesela problēmu buķete. Pēc jaunajiem noteikumiem daudz sarežģītāk kļuvis Vecrīgā novietot autoceltni, tam vajadzīga Satiksmes departamenta un citu iestāžu atļauja. Lāstekas var izaugt stundas laikā, bet dokumentu saskaņošanai vajadzīga ne viena diena vien. Taču arī atstāt jumtus netīrītus mēs nedrīkstam. Vecrīgas ieliņas ir ļoti šauras, ja te kaut kas uzkrīst gājējiem uz galvas, grūti pat iedomāties sekas.

– Kā jūs izgrozāties šajā sarežģītajā birokrātiskajā situācijā?

– Sarakstāties ar Satiksmes departamentu, lūdzam vienkārši autoceltni iebraukšanas procedūru. Bet pagaidām... Jāsaka, ka ar jumtiem centrā nemaz tik vienkārši nav. Daudzi bēniņi ir privatizēti, lai tiktu augšā, vajadzīga saimnieka atļauja. Bet ne jau visi bēniņu īpašnieki ir priecīgi, kad pie viņiem ierodas jumiņi netīros zābakos, apkrāvušies ar speciālajiem instrumentiem. Tāpēc līdz šim izmantojam celtni. Tas pavēra iespēju apkalpot četrreiz vairāk namu. Ļoti ceram, ka ierēdņi sapratīs mūsu situāciju un atkal atļaus lāsteku novākšanai izmantot autotehniku.

– Bet jūs neatbildējāt uz jautājumu, kā Vecrīgā cīnās pret lāstekām, kamēr vienošanās ar departamentu nav panākta...

– Tā arī cīnās – ar jumiņu palīdzību. Tirām visus jumtus, uz kuriem tiekam. Bet ja godīgi, jādūdz visaugstākie spēki, lai Rīgu šogad pasargā no ziemas!

Pagalumus atbrīvo no svešām mašīnām

– Sinoptiķi apgalvo, ka ziema tomēr būs, tā-tad gājēju drošība tagad ir pilnībā atkarīga no namu pārvaldes rīcības un Satiksmes departamenta atsaučības.

– No savas puses tikai piebildīšu, ka esam sākuši uz Vecrīgas namu jumtiem uzstādīt sniega aizturētājus. Tie aiztur un neļauj reizē noslidēt uz gājēju ietves lielām sniega un ledus masām. Turpināsim šo programmu arī šogad.

– Vēl viens jautājums: kopš palielināta maksa par transporta parkošanu centrālajās ielās, autobraucēji cenšas savas mašīnas iedzīt jebkurā nostūrī, kur var stāvēt bez maksas. Skaidrs, ka centra pagalmos jau kļuvis par šauru, vietējo iedzīvotāju mašīnām vietas vairs neatliek.

– Mums šī problēma ir ļoti labi zināma. Ziemā tā kļūst īpaši aktuāla, jo jumti ir jātīra, bet kā metīsi lejā sniegu un ledu, ja tur stāv mašīnas? Ja transportlīdzekļi pieder nama iemītniekiem, lielākoties var atrast saimnieku un palūgt mašīnu pabrukt sānis. Taču aizvien biežāk gadās, ka nama iemītniekiem nav zināms, no kurienes tāda mašīna pagalmā uzradusies. Tāpēc esam sākuši vēl vienu interesantu programmu, kas jau aprobēta Matīsa, Čaka un Krišjāņa Barona ielā. Sadarbībā ar Satiksmes departamentu un pašvaldības policiju uzstādām pie iebrauktuvēm aizlieguma zīmes. Novietot mašīnu zem tādas zīmes drīkst tikai tad, ja ir attiecīga caurlaide. Un šādas kartiņas izsniedzam vienīgi mājas iemītniekiem.

– Vai palīdz?

– Pat ļoti. Kad policija tādas adreses ir iekļāvusi savā patrulēšanas maršrutā un visām mašīnām, kas tur stāv bez caurlaides, uzlīmē „plāksterus”, pagalmi kļūst jūtami tukšāki. Vairāku centra māju iemītnieki jau mums paziņojuši, ka arī vēlas uzstādīt tādas aizlieguma zīmes. Iesaku arī pārējiem papētīt šo sistēmu. Ja ir radusies interese, nāciet uz namu pārvaldi, un mēs jūsu pagalmu atbrīvosim no svešiniekiem. **K**

RĪGA ZINA, KĀ MŪS SASILDĪT?

Pašvaldība aicina uz semināriem par māju siltināšanu

Siltumu vajag taupīt – tik vienkāršu secinājumu kārtējo reizi liek izdarīt saņemtie dzīvokļu rēķini. Bet ar ko sākt? Kur atrast naudu renovācijai? Kā beigu beigās nekļūt par zaudētāju? Atbildes uz šiem un citiem jautājumiem iedzīvotāji varēs gūt semināros par māju renovāciju, ko februārī un martā rīkos Rīgas dome un Apsaimniekotāju asociācija.

Miljardus siltināšanai!

Pilsētas vicemērs Jānis Dinevičs, kurš ir viens no projekta kuratoriem, pastāstīja mums, ka semināru mērķis ir sniegt pilsētniekiem iespējami pilnīgu informāciju par mājokļu renovāciju. Ideālā variantā Latvijas iedzīvotājiem vajadzētu no varasiestādēm saņemt ne tikai zināšanas, bet arī palīdzību.

– Tas tāpēc, ka māju siltināšanā rēķināties ar pašu spēkiem vien rīdnieki pagaidām vēl nevar, – sarunā ar korespondentu atzina Jānis

Dinevičs. – Lai atvieglotu viņiem uzdevumu, Rīgas dome bija iekļāvusi 2009. gadā plašu siltināšanas līdzfinansējuma programmu.

Pašvaldība bija paredzējusi segt pusi no maksas par energoauditu mājās, kas pretendē uz renovāciju. Tāpat arī dome pilnībā būtu segusi siltināšanas izmaksas mazturīgajiem iedzīvotājiem, tādējādi kopumā uzņemoties 10–30% no kopējiem izdevumiem. Bija pat doma veidot pārvaldi Eiropas Savienības fondu līdzekļu piesaistīšanai mājokļu renovācijai.

– Šie plāni pagaidām ir iesaldēti. Pašvaldībai 2009. gadā jāietaupa 120 miljoni latu, tātad papildu palīdzību iedzīvotājiem sniegt nevarēsim, – skaidro vicemērs. – Man tikai nav saprotama valsts politika! Tu vākjais gados Latvija saņems 7,5 miljardus ekonomikas atveseļošanai. Kā tiks izmantota šī nauda? Skaidrs, ka vispirmām kārtām jāsalāpa caurumi valsts budžetā, taču valdībai paliks pieklājīga naudas rezerve. Esmu cieši pārliecināts, ka nauda jāiegulda infrastruktū-

Rīgas apsaimniekotāju asociācija sadarbībā ar Rīgas domi

SEMINĀRS

SILTUMENERĢIJAS TAUPIŠANA

- Dzīvojamo māju enerģijas patēriņš, galvenie pasākumi to samazināšanai, termogrāfija un defektu diagnostika.
- Dzīvojamās ēkas kompleksa siltināšana no ārpuses.
- Esošo logu siltumtehnikas raksturojumi un energoefektīvi risinājumi to uzlabošanai.
- Aizdevumu saņemšanas iespējas ēku renovācijas projektu realizācijā un Hipotēku bankas pieredze.

Seminārs sākas pulksten 19:00

10. februāris	Vidzemes priekšpilsētas izpilddirekcija (zāle, 1.stāvā)	Brīvības gatve 266
24. februāris	Rīgas Kongresu nams (mazā zālē, 2.stāvā)	Kr.Valdemāra iela 5
10. marts	Latgales priekšpilsētas izpilddirekcija (zāle, 1.stāvā)	Daugavpils iela 31
24. marts	Kultūras un atpūtas centrs "Imanta" (lielā zāle)	Anņiņmuižas bulv. 29

tūras attīstīšanā, tai skaitā mājokļu siltināšanā. Latvija tādējādi iegūtu jaunas darba vietas, iedzīvotāji – naudu. Tā ir vienīgā izeja no krīzes. Tā dara visa Eiropa. Bet pie mums pagaidām nez kāpēc notiek otrādi.

Tomēr Rīgas dome nezaudē cerību uz valsts atbalstu mājokļu renovācijā. Sakarā ar to atkal aktuāls kļuvis dzīvokļu īpašnieku biedrību dibināšanas jautājums. Pēc pilsētas tēvu domām, tas palīdzētu pašvaldībai veidot dialogu ar māju pārstāvjiem.

– Mēs nevaram vienoties ar katra atsevišķa dzīvokļa īpašnieku, – saka Jānis Dinevičs. – Tāpēc semināros pastāvīgi atgādināšu cilvēkiem, ka nekustamais īpašums ne tikai dod tiesības, bet arī uzliek pienākumus. Saimniekiem jāuztur un jāsiltina savi mājokļi. Pirmais solis ceļā uz renovāciju un ārēju finansiālu atbalstu ir īpašnieku biedrību dibināšana. Padomājiet par to jau šodien.

Problēmu daudz, bet risinājums iespējams

Sazinājāties ar Rīgas Apsaimniekotāju asociācijas vadītāju namu pārvaldes Kurzemes namu apsaimniekotājs valdes priekšsēdētāju Igoru Trubko, kurš precizēja, ka šobrīd renovācija pieejama ne tikai tām mājām, kur darbojas īpašnieku biedrības:

– Ja lielākā daļa iedzīvotāju piekrit nama siltināšanai un ir gatava ņemt bankas kredītu, programma var startēt.

Kad saņemts aizdevums, īpašniekiem rodas jaunas problēmas. Viņiem jānoskaidro, kas un kā renovēs viņu māju, kādu labumu dos siltināšana. Pēc Igora Trubko teiktā, Latvijā patlaban darbojas daudz firmu ar pieredzi mājokļu renovācijā. To pārstāvji tiks aicināti uz Rīgas domes rīkotajiem semināriem kā eksperti. Lai pastāsta dzīvokļu īpašniekiem, kādus panākumus ir guvuši, cik efektīvas ir dažādas siltināšanas tehnoloģijas, lai dod iespēju salīdzināt piedāvājumus pēc cenas un materiālu kalpošanas laika.

– Pavisam Rīgā notiks četri informatīvi bezmaksas semināri, uz kuriem tiks aicināti celtnieki, kredītspeciālisti, Rīgas domes un Ekonomikas ministrijas ierēdņi, – stāsta Igors Trubko. – Par klausītāju var kļūt jebkurš, kas interesējas par savas mājas likteni. Mēs ceram no iedzīvotājiem dzirdēt ierosinājumus, savukārt paši centīsimies atbildēt uz visiem viņu jautājumiem. Esat laipni aicināti!

Atliek atgādināt, ka iedzīvotājiem pirmā tikšanās ar mājokļu siltināšanas speciālistiem notiks 10. februārī Vidzemes priekšpilsētas izpilddirekcijas zālē Brīvības gatvē 266. Semināra sākums plkst. 19.00. **K**

CEĻŠ UZ EKONOMIJU VED... ARĪ CAUR REHAU LOGIEM

Pēdējos gados Latvijas iedzīvotāji ir spiesti sākt domāt par mājokļu renovāciju. Eiropas Savienība izvirza aizvien jaunās prasības attiecībā uz ēku siltināšanu, un mums agrāk vai vēlāk nāksies tās pildīt. Labākā situācijā ir tie īpašnieki, kas savu mājokļu renovāciju sāka jau pirms vairākiem gadiem: viņi saņēma bankas kredītus, labiekārtoja mājas un tagad var priecāties par sava darba augļiem. Pārējiem ir sarežģītāk. No vienas puses, krīze ir iedragājusi mūsu maksātspēju, no otras, siltuma tarifi ceļas un pastāvīgi tur mūs spriedzē, atkal un atkal liekot domāt par mājas renovāciju. Kā vienu no variantiem daudzi iedzīvotāji šobrīd izvēlas mājokļa daļēju siltināšanu. Tautprīšana sākas no jumta, durvīm un logiem.

Nesen speciālisti no starptautiskās kompānijas REHAU pārstāvniecības Latvijā nolēma rast atbildi uz mūžīgo jautājumu, vai jaunie plastikāta logi palīdz ietaupīt siltumu. Viņu veiktie aprēķini liecina, ka pat caur visvienkāršākajiem plastikāta logiem ar siltumu labi izolējošām stikla paketēm izplūst par 63% mazāk siltuma nekā caur vecajiem logiem ar koka rāmjiem.

Tas ir visnotaļ vērtīgs arguments. Tomēr aptuveni 70% Latvijas iedzīvotāju vēl aizvien nespēj izšķirties, vai ir vērts mainīt logus. Vai izdevumi atmaksāsies? Vai dzīvoklim netrūks „elpas”, ja nebūs vairs dabiskās ventilācijas caur koka logu spraugām?

Bruņojušies ar mūsu laikraksta lasītāju jautājumiem, dodamies uz kompānijas REHAU centrālo ofisu.

Saudzējošs siltināšanas variants

Sāksim ar to, ka daudzām mājām Latvijā tuvākajā laikā būs pieejama tikai daļēja renovācija. Tas nav nekas briesmīgs. Sienu siltināšana patiešām ir ļoti dārga procedūra, tāpēc svarīgi ir sākt kaut ar mazumiņu.

Visefektīvākais paņēmieni, kā saglabāt siltumu, pagaidām ir un paliek logu un durvju nomaiņa. Kāpņu telpās šie darbi tiek veikti par dzīvokļu īpašnieku remonta uzkrājumiem, dzīvokļos logus maina paši īpašnieki. Taču dzīvokļu saimniekiem ir tiesības kopsapulcē pieņemt lēmumu par energotaupošu logu ielikšanu VISOS DZĪVOKĻOS, kur tas līdz šim vēl nav izdarīts.

Šādu darbu veikšanai iespējams saņemt pilnvērtīgu bankas kredītu. SEB bankas Lielo uzņēmumu apkalpošanas pārvaldē apstiprināja: jā, iedzīvotāji var lūgt

aizdevumu arī tādai renovācijai. Summa nebūs liela, tātad arī ikmēneša maksājumi kredīta atmaksāšanai būs saudzējoši. Un kredītu atmaksās tikai tie iedzīvotāji, kas programmas ietvaros būs ielikuši jaunus logus.

Tūlītējas ekonomijas nebūs

Dodoties pie speciālistiem, kas nodarbojas ar plastikāta logu ražošanu un uzstādīšanu, vēlējamies uzzināt, vai rezultāts, ieliekot jaunus logus, būs pūļu un izdevumu vērts. Jānis Mucenīks mūs kompānijas REHAU mācību zālē sagaidīja ar aprēķiniem rokās. Tā mūsu saruna uzreiz ievirzījās praktiskā gultnē.

– Aptuveni 30 līdz 40 procenti no tā siltuma, ko zaudē mūsu mājokļi, izplūst caur koka logiem, – stāsta Jānis. – Triju kameru rāmju sistēmas paver iespēju šos zudumus samazināt vairāk nekā uz pusi – par aptuveni 63 procentiem. Modernās 70 milimetru rāmju sistēmas un piecu kameru profili nodrošina vēl lielāku ekonomiju – saglabā līdz 75 procentiem siltuma, kas izkūpētu gaisā caur vecajiem rāmjiem.

Vai tas nozīmē, ka saimnieki, kas savam dzīvoklim ielicis logus ar stikla paketēm, uzreiz izjutīs ietaupījumu? Diemžēl ne. Mūsu dzīvokļos nav individuālo siltuma skaitītāju, mēs esam spiesti norēķināties, vadoties pēc nama kopējā siltummezgla rādījumiem. Tātad neatkarīgi no tā, vai dzīvoklī ir silti vai auksti, maksāt nāksies tikpat, cik maksā pārējie nama īpašnieki. Tā arī ir viena no galvenajām problēmām. Aptuveni trešā daļa Latvijas iedzīvotāju ir ielikuši ekonomiskus logus, pārējie vilcinās. Viņiem šķiet, ka nav vērts izdot 500–700 latu par jaunām stikla paketēm, ja nav garantēta tūlītēja ekonomija.

– Ja šodien visi iedzīvotāji nomainītu logus, tad izdevumi par siltumu patiešām jūtamā samazinātos, – saka Jānis Mucenīks.

Rūpju netrūks

Ir arī citi argumenti par labu logiem ar stikla paketēm, būtiski pat tad, ja jūs kaimiņi par kopējo ekonomiju nedomā. Jaunajiem logiem ir moderns dizains, tie glīti izskatās. Tie nav jākrāso ik pēc diviem trim gadiem. Tie bez problēmām kalpos aptuveni 30 gadu.

Dažādu firmu speciālisti pastāvīgi piesauc šos argumentus, bet kā ir patiesībā? Uzdodam Jānim Mucenīkam dažus āķīgus jautājumus.

– Vai stikla pakešu logi patiešām ir tik hermētiski, kā raksta reklāmās?

– Jā, un tā ir šo logu svarīgākā īpašība. Logiem ir kontūru blīvējumi. Mūsu stikla pakešu rāmju sistēmās blīvējumu ar laiku var nomainīt.

– Kam tas vajadzīgs? Jūs taču nupat apgalvojāt, ka logi nesagādās nekādas rūpes!

– Rūpes nesagādās paši logu rāmji, bet jebkura loga blīvējums ar laiku var zaudēt elastību. REHAU sistēmās to var nomainīt pats mājokļa saimnieks. Daudzu citu firmu logu sistēmās tas nav tik vienkārši izdarāms, bet tad, ja blīvējums zaudējis elastību, logi diemžēl kļūst mazāk hermētiski.

Šie bīstamie „aukstuma tilti”

– Runā, ka plastikāta logi tik efektīvi nemaz nav. Dzīvokļos veidojoties tā dēvētie „aukstuma tilti” un, lai cik hermētiski būtu logi, siltums izplūst caur sienām. Vai tā ir?

– „Aukstuma tiltu” rašanās ir atkarīga no loga konstrukcijas kopējā biezuma un tā, cik pareizi konstrukcija uzstādīta. Nereti meistari cenšas logu iespējami izvērzt uz āru. Protams, tādējādi pasūtītājs iegūst plātņu palodzi, kur var salikt puķpodus. Pētījumi rāda, ka sienas sasilst noteiktā dziļumā. Ja šī sasilstšanas zona paliek dzīvokļa iekšienē, veidojas jūsu minētie „aukstuma tilti”, un tad siltums tiešām bēgs prom no mājas. Paneļu mājās, kur vecās un jaunās loga konstrukcijas kopējais biezums ir aptuveni vienāds, parasti šāda problēma nerodas. Turpretī vecākās būvēs, piemēram, Hruščova laika mājās, bieži sastopamas ļoti biezas logu konstrukcijas, tāpēc tur, liekot jaunus logus, jābūt uzmanīgiem. Nepareizi tos samontējot vai nepareizi nosiltinot slīpumus, var rasties „aukstuma tilti”. Tādos gadījumos parasti arī sākas nopietnas problēmas ar kondensātu: stikli apraso, mitrums uz tiem var sasalt un pat izveidot ledus garozu.

– Un tas viss tikai tāpēc, ka logs nepareizi ielikts? Kā izvairīties no tādas kļūdas?

– Meistariem reizēm trūkst vajadzīgo zināšanu. Viņi lielākoties pieņem lēmumus, vadoties pēc savas pieredzes. Bet, lai pareizi veiktu montāžu, katrā konkrētajā gadījumā nepieciešams novērtēt sienas konstrukciju. Piemēram, pilnīgi vienādās sienās, atkarībā no tā, vai tās siltinātas no ārpusē vai iekšpusē, logam jāatrodas dažādās vietās. Līdzēt šai gadījumā var tikai ar jauno logu prasmīgu montāžu un slīpņu nosiltināšanu.

– Ko darīt, lai logi nenorasotu?

– Padomju laikā būvētajās mājās bija paredzēta dabiska gaisa cirkulācija, tostarp gaisa ieplūšana pa spraugām logu koka rāmjos. Nomainot logus, jūs ietaupāt siltumu, bet izjaucat ventilāciju. Ir jēga pasūtīt logus, kuros jau iemontēta pašregulējoša ventilācijas sistēma, kura nodrošina noteiktu gaisa pieplūdumu, bet nepieļauj, ka telpa tiek izpūsta. Starp citu, to var ierīkot arī agrāk uzstādītos REHAU logos. Tas ir vienkārši izdarāms un nemaksā dārgi. **K**

BEZ REHAU TAS BŪTU TIKAI LOGS

AR REHAU PROFILIEM –
AUGSTĀKĀ KVALITĀTE

Mūsu filozofija – būt soli priekšā. Tā ir iedvesma, kas mūs motivē, un progress, kas sajūsmīna! To sauc par augstāko kvalitāti – mūsu kaislība, prasība un pienākums vienlaicīgi.

Jūsu logiem nevar būt nekā labāka!

Vairāk nekā tikai logu sistēma. Radīta tieši Jums!

SIA REHAU, Daugavgrīvas iela 83/89
Rīga, LV-1007, tālr. 7622621

www.rehau.lv

Būvniecība
Autobūve
Industrija

ĢENINSERVISS: «GARANTĒJAM IEDZĪVOTĀJIEM TRĪSKĀRŠU EKONOMIJU!»

Latvijā patentēts unikāls siltumizolācijas materiāls, kura kalpošanas laiks pārsniedz 60 gadu. Pagaidām tas ir vienīgais materiāls, ko Eiropas Savienība atzinusi par pieņemamu

Nesen Valsts aģentūras *Mājokļu aģentūra* Mājokļu apsaimniekošanas departamenta direktore Iriša Simanoviča paziņoja, ka pagaidām iebilst pret namu fasāžu siltināšanu Latvijā. „Saskaņā ar Eiropas Savienības jaunākajām prasībām būvmateriāliem, ko izmanto māju siltumizolācijai, kalpošanas laiks nedrīkst būt mazāks par 40 gadiem,” viņa paskaidroja. „Man personiski tādi materiāli pagaidām nav zināmi.” Patiešām, pu-
tuplāsts un akmens vate nevainojami kalpo labi ja desmit gadus.

Tehnoloģija nākusi no Krievijas

Ar mūsu avīzi sazinājās firmas *GenInServiss* vadītājs Andrejs Fogelis un paziņoja, ka ES normām atbilstošs siltinātājs valstī tomēr ir: „Tāds ir mūsu materiāls KRITERM, kas būtībā tepat Latvijā ir radīts un patentēts”. Pēc tāda paziņojuma mēs nevarējām nesatīkties ar noslēpumainā KRITERM izgudrotājiem.

Pēc darbības veida *GenInServiss* ir projektēšanas un celtniecības grupa, kas galvenokārt nodarbojas ar celtniecības metālkonstrukciju projektēšanu. Par māju renovācijai piemērotiem materiāliem Andrejs Fogelis sāka interesēties tad, kad kāds pasūtītājs palūdza uzbūvēt ciematu no moduļu mājām, kurām bija vajadzīga siltināšana. Biroja speciālisti nolēma visu paveikt pašu spē-

kiem, tostarp arī atrast vislabāko materiālu sienu siltumizolācijai. Un atrada. KRITERM ražošanas tehnoloģija Latvijā nonāca no Krievijas.

«Sega» mājai

– Sākām eksperimentus ar materiālu un pakāpeniski uzlabojām gan tā ražošanas paņēmieni, gan lietošanas metodi, – stāsta Andrejs. – Bet moduļu ciemata pasūtītājs pa to laiku izgaisa.

KRITERM ir drupatu veidā izgatavots ekoloģisks materiāls. Tā lietošana ir ārkārtīgi vienkārša un gudri izdomāta. Sausās materiāla pārslas iepūš starp sienas lotojumu un ārējo apšuvumu, ko veido, siltinot sienas. KRITERM sīkās pārslas cieši piepilda visas spraugas un poras, kā sega nokļājot sienu.

– Krievijā visus materiāla izgatavošanai nepieciešamos kom-

ponentus būvlaukumā nogādā atsevišķi, tur sajauc un ar iegūto suspensiju piepilda telpu zem ārējā apšuvuma, – Andrejs Fogelis skaidro vietējās tehnoloģijas atšķirības no oriģinālās. – Taču ķīmiskais process ir nestabils, iespējama dažādu kaitīgu vielu rašanās, plaisāšana. Savukārt mūsu KRITERM pārslas ir pilnīgi drošas. Speciāla laboratorija veica gaisa mērījumus siltinātāja izgatavošanas brīdī un konstatēja, ka pat jēlmateriāla radītais kaitīgais fons ir daudzkārt mazāks par pieļaujamo normu. Siltināšanas darbu izpildes laikā materiāls kļūst stabils un ķīmiski inerts, kas ļauj iegūt vienveidīgu un prognozējamu rezultātu. Dūnu pēlim līdzīgais bezšuvju slānis daudz efektīvāk novērš siltuma zudumus un reizē ir daudz tehnoloģiskāks.

Eksperiments namu pārvaldē *Juglas nami*

KRITERM ir tik draudzīgs videi, ka to var izmantot... par mēslojumu, kad iedzīvotāji nolemj, ka siltinātāju laiks nomainīt. Tikai Andrejs Fogelis brīdina, ka tik drīz vis tas nenotiks:

– Krievijā ir veiktas KRITERM ilgumžības pārbaudes. Zinātnieki imitēja tā izmantošanu 60–70 gadus un pēc tam paziņoja, ka turpināt izmēģinājumus nav vērts. Pirmkārt, esot apnicis, otrkārt, ar materiālu tāpat nekas nenotiek. Tātad KRITERM kalpos tik ilgi, cik ilgi turēsies sienas lotojums un ārējais apšuvums.

Tie nav tukši vārdi. Šogad Rīgā ar KRITERM jau siltinātas pirmās mājas. Pilotprojekts realizēts namu pārvaldē *Juglas nami*. Pāris mēnešus pēc darbu pabeigšanas celtnieki

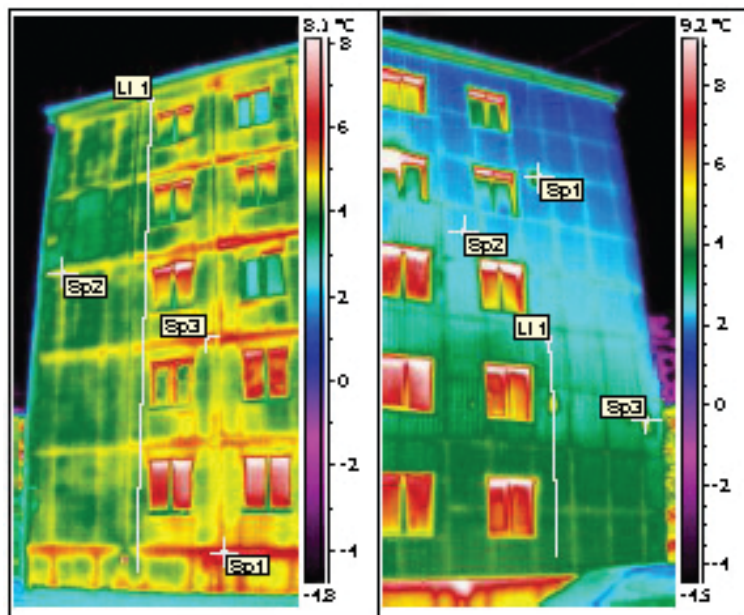
ieradās pie organizācijas vadītāja Aleksandra Pavlovskā ar jautājumu, kas notiek siltinātajās Hruščova laika mājās.

Namu pārvaldnieks pašķirstīja papirus un ar izbrīnu konstatēja, ka rezultāts patiešām ir: piecstāvu mājās ar siltinātajām gala sienām iemītnieki decembrī par apkuri maksāja 0,73 latus par dzīvokļa vienu kvadrātmetru, bet viņu kaimiņi no nesiltinātajām mājām – 1,13 latus.

– Mēs garantējam, ka pilnīga nama fasādes siltināšana un pareizs siltummezglu regulējums palīdzēs iedzīvotājiem trīskārt

samazināt rēķinus par siltumu. Darbu cena ir aptuveni 30 latu par kvadrātmetru, – stāsta Fogelis. – Pēc mūsu aprēķiniem, ja standarta daudzdzīvokļu mājas iemītnieki paņems bankas kredītu siltināšanai ar KRITERM, ekonomiju viņi izjutīs uzreiz, jau atmaksājot aizdevumu. Bet 6–8 gadu laikā renovācijas izdevumi pilnībā tiks atgūti.

Pēc Andreja Fogeļa teiktā, firmas *GenInServiss* galvenā prece ir tieši ekonomija. Siltuma ekonomija. Iedzīvotāju naudas ekonomija. Un kas var būt vēl aktuālāks mūsu sarežģītajā laikā? **K**

Šajās termogrammās redzams, ka pirms siltināšanas ar KRITERM caur nama sienām izplūst liels daudzums siltuma. Pēc renovācijas daudzstāvu nams siltumu zaudē tikai caur logiem.

Jaunums!

Ekoloģisks siltumizolācijas materiāls KRITERM™

Mēs saglabāsim siltumu jūsu mājai.

Māju siltināšana
Siltumizolācijas materiālu ražošana

www.krento.lv
info@krento.lv
(+371)29441349, (+371)67323296

ATSTĀSIM ZAGĻUS AR GARU DEGUNU!

Valsts policija brīdina: Rīgā kļūst aizvien nedrošāk. Kā pasargāt māju no zagļiem?

Pēdējos mēnešus Rīgā ir nemierīgi. Aug zādzību skaits, un Valsts policijas priekšnieks ģenerālis Aldis Lieljuksis atzīst, ka pret īpašumu vērstu noziegumu būs aizvien vairāk. „Noziedznieki biežāk pārkāps likumu, lai iegūtu lielas materiālās vērtības vai skaidru naudu,” saka ģenerālis. Kā rīdīnīkiem pasargāt savu mantu šajā grūtajā laikā? Viens no variantiem – uzstādīt domofonu.

Mūsu deviņstāvu mājā gan nekāda domofona nav. Durvīm tikai uzstādīta koda atslēga, ko var atvērt, piedodiet, ar triju pirkstu kombināciju. Taču pat tik primitīvs mehānisms gluži labi pasargā kāpņu telpu no nepiederošām personām. Agrāk tur pastāvīgi lasījās kopā aizdomīgas kompānijas, pēc koda atslēgas uzlikšanas kāpnēs kļuvis daudz klusāk (ja nu vienīgi kaimiņi iziet uzsmēkēt un, sastapušies pie loga, skāji pastrīdas par politiku).

Pēdējos gados inženieri izgudrojuši daudz jaunu un salīdzinoši ne pārāk dārgu paņēmieni mājokļu pasargāšanai no nepiederošu personu iekļūšanas. Tie ir gan videofoni, gan novērošanas kameras, gan atslēgas, kas atveras tikai mājokļa saimniekam. Lielākā daļa šo fantastisko ierīču ir efektīvas, taču daudzdzīvokļu namu iemītniekiem neder sarežģītības un cenas dēļ.

Tātad iedzīvotājiem, kas rūpējas par savu drošību, izvēle nav liela. Nama ārdurvīm viņi var uzstādīt vai nu koda atslēgu, vai arī domofonu. Mēs skaidri nezinām, ar ko atšķiras šīs ierīces, kamēr nebijām satikušies ar drošības ekspertu, firmas Baltijas drošība vadītāju Vjačeslavu Ņikonovu.

– Koda atslēga ir ļoti vienkārša, – viņš paskaidroja, – un ciparu kombinācija, kas ļauj iekļūt jūsu kāpņu telpā, ātri vien kļūst zināma visā apkārtnē. Domofoni šai ziņā ir daudz drošāki, tie ļauj mājā iekļūt tikai tiem cilvēkiem, kam ir individuālā elektroniskā atslēga. Domofons atsaucas arī uz kodu, taču tas parasti ir tik sarežģīts, ka nav nekādas jēgas nosaukt to viesiem, viņi jebkurā laikā var no lejas piezvanīt uz dzīvokli, un saimnieks ar vienu pogas spiedienu atvērs durvis.

Būtu prātīgi Rīgā visus namus aprīkot ar šādu elementāru drošības

sistēmu. Visi iedzīvotāji to labi saprot, bet ne visi ir tam gatavi. Daudziem šķiet, ka domofona iegāde varētu būt pārāk dārgs priekšs.

– Tādā gadījumā mēs nama iemītniekiem piedāvājam īpašu līgumu, – stāsta firmas Baltijas drošība pārstāvis. – Mūsu kompānija ir gatava domofonu uzstādīt par velti, ja iedzīvotāji ar mums uz pieciem gadiem noslēdz līgumu par tā apkalpošanu.

Visu šo laiku drošības speciālisti raudzīsies, lai domofons darbotos nevainojami. Dzīvokļa saimniekam šāds pakalpojums maksās no 40

Krievijā lielajās pilsētās iedzīvotāji jau cenšas uzstādīt domofonus. Statistika liecina, ka tajos Sanktpēterburgas rajonos, kur ieviestas šīs drošības sistēmas, dzīvokļu zādzību skaits samazinājies par 15%.

līdz 80 santīmiem mēnesī atkarībā no dzīvokļu skaita mājā. Lai vienkāršotu norēķinus, ar namu pārvaldi iespējams vienoties par domofona apkalpošanas maksas iekļaušanu dzīvokļa rēķinā.

Vilinošs piedāvājums, vai ne? Pēc šādas shēmas daudzu Rīgas namu iemītnieki jau pasargājuši sevi no neaicinātiem viesiem. Taču firmas Baltijas drošība piedāvātajā variantā ir dažas nianšes. Piemēram, lai uzstādītu domofonu, vajadzīga lielākās daļas dzīvokļu īpašnieku piekrišana. Ja septiņi iemītnieki no desmit ir nobalsojuši par drošību, saskaņā ar likumu viņu lēmums ir obligāts pārējiem. Tātad par domofona lietošanu jāmaksā arī tiem, kas pret to iebilst. Iespējams atteikties no sarunu klausules uzstādīšanas dzīvoklī, kas maksā no 9 līdz 30 latiem. Šādā gadījumā vajag tikai pasūtīt personisko atslēgu katram ģimenes loceklim (3,5–4 lati).

Izdevīgā stāvoklī ir lielle nami un dzīvokļu kooperatīvi, kur iedzīvotāji domofonus pasūta visām ieejas durvīm. Ja klients noslēdz līgumu par triju un vairāk domofonu uzstādīšanu, firma Baltijas drošība bonusa veidā aprīkos domofonus ar videokamerām un ierakstīšanas sistēmu, kas ļauj sekot tam, kas un kad ieiet mājā. Ja reizē ar dzīvokļa īpašnieku kāpņu telpā iekļūst ļaundaris, videoierakstu ar viņa attēlu iespējams nodot policijai, kas ievērojami atvieglos tās darbu.

Diemžēl tuvākos gadus rīdīnīkiem pašiem nāksies rūpēties par savu drošību. Ģenerālis Aldis Lieljuksis uzskata, ka ekonomikas stabilizācijas plāns novedīs pie tā, ka policijai trūks gan cilvēku, gan laika, lai darbu veiktu iepriekšējā apjomā. Vispirms jau noziedznieki rīkos uzbrukumus degvielas uzpildes stacijām un veikaliem, pieaugs sīko zādzību skaits lielveikalos. Pēc tam aktivizēsies dzīvokļu zagļi. Nevajadzētu gaidīt viņu atnākšanu, daudz prātīgāk būtu apsteigt garnadžus. Domofons nepārvērtīs jūsu māju par cietoksni, bet vienu otru svešas mantas tīkotāju noteikti aizbiedēs. **K**

SALĪDZINAM KOPĀ

Firmas ELTIS domofoni

- + Aizsargāti pret vandāļiem (izturīgs korpus).
- + Ciparu tablo (trīscienizturīgs).
- + Aizsardzība pret elektrošokeri.
- + Mikrofonam aizsardzība pret dūrieniem.
- + Koda aizsardzība (domofons tiek bloķēts uz 40 sekundēm un izdod skaļu skaņu).
- + Pieeja ar kodu un elektronisko atslēgu.
- + Darbojas no –40 līdz +50 grādu temperatūrā.
- Dārgi. Centrālās daļas uzstādīšana maksā 680 latu (firma pati uzņemas šos izdevumus, ja iedzīvotāji piekrīt uz pieciem gadiem noslēgt apkalpošanas līgumu).

Firmas VIZIT domofons (BVD-311)

- + Aizsargāts pret vandāļiem (izturīgs korpus).
- + Pieeja ar kodu un elektronisko atslēgu.
- + Darbojas no –40 līdz +50 grādu temperatūrā.
- Nav ciparu tablo.
- Mikrofonam nav aizsargāts pret dūrieniem.
- Uzstādīšana maksā 500 latu.

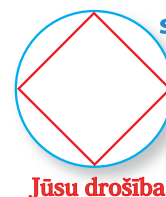

COMMAX

- + Plaša modeļu izvēle ar dažādām funkcijām.
- + Labs risinājums privātmājai.
- + Ekonomisks; uzstādīšana, sākot no 100 latiem.
- Neizturīgs plastmasas panelis.

Elektroniskās drošības un sakaru sistēmas

Jūsu drošība

Ierobežotās piekļuves kontrole
Domofoni
Videonovērošana
Aizsardzības ugunsdrošības signalizācijas

Tālr.: 67374550
Fakss: 67374551
Mob.: 29526679
E-mail: info@drosriba.lv

SIA "Baltijas Drošība"
Kr. Valdemāra 149-104
Rīga, LV-1013
www.drosriba.lv

✉ RAKSTIET ✉ MUMS ✉

Gaidām jūsu jautājumus. Mūs interesē jūsu idejas un ieteikumi. Izskatīsim rīdnieku sūdzības un centīsimies palīdzēt ar padomu grūtās situācijās. Rīgas domes deputāti, departamentu pārstāvji, pieredzējuši juristi, lielo komunālo uzņēmumu vadītāji – viņi visi ir gatavi sniegt jums atbildes laikrakstā „*Darīsim kopā!*”. Rakstiet! Mēs allaž būsim jūsu pusē.

Redakcijas adrese: Rīga, Nometņu iela 9 - 7, tālr. 20042031. Jautājumus var sūtīt arī pa elektronisko pastu: info@kopaa.lv

KĀ KLŪT PAR LIFTA SAIMNIEKU?

✉ „Labdien! Mēs dzīvojam deviņstāvu mājā. Nesen nodibinājām dzīvokļu īpašnieku biedrību, dzīvokļu saimnieki gatavojas māju noņemt no Rīgas domes bilances. Mūs interesē daudzi jautājumi. Piemēram, laikraksta „*Darīsim kopā!*” iepriekšējā numurā jūs publicējāt interesantu rakstu par Rīgas vecajiem liftiem. Firms *Kone lifti* tehniskais direktors Aleksandrs Eglītis stāstīja, ka Eiropa pieprasa Latvijā veikt padomju laikā ražoto liftu renovāciju. Tas maksās ļoti dārgi. Mūsu biedrībai tādas naudas nav. Bet mēs varētu liftu remontēt pakāpeniski, vairākus gadus. Vai noteikumi to pieļauj? Vai nevar iznākt tā, ka īpašnieku biedrība pieņem namu apsaimniekošanā, bet attiecīgās varas iestādes atzīst mūsu liftu par lietošanai nederīgu?” interesējas Pļavnieku iedzīvotājs Boriss Stukols.

Lasītāja jautājumu pāradresējam *Kone lifti* pārstāvim Aleksandram Eglītim.

– Iedzīvotājiem, kas daudzstāvu namā nodibinājuši dzīvokļu īpašnieku biedrību, jāzina, ka pastāv speciāla lifta legalizācijas procedūra, – skaidro kompānijas tehniskais direktors. – Pirmkārt, biedrības pārstāvjiem jāpieprasa no namu pārvaldes lifta pase. Otrkārt, uzreiz jāpārliedzinās, vai liftam ir veikta tehniskā apskate un vai sertificēts eksperts devis atļauju to lietot. Lifts jāpārreģistrē uz dzīvokļu īpašnieku biedrības vārda.

Kad papīru formalitātes ir nokārtotas, biedrībai jāizvēlas cilvēks, kas būs atbildīgs par lifta ekspluatāciju. Šim cilvēkam jāiziet apmācība un

jāsaņem atestāts. Pēc tam jānoslēdz iekārtas apkopes līgums. Vai tas ir obligāti? Nē. Ja mājā ir pašiem savs speciālists elektromehāniķis ar attiecīgu izglītību, viņš var veikt lifta apkopi. Tādā gadījumā biedrība var iztikt bez papildu līguma ar specializēto organizāciju.

Ja iedzīvotāji ņems vērā šos ieteikumus, nekādām problēmām ar inspektoriem, kas pārbauda liftu stāvokli, nevajadzētu rasties. Tad arī lifts nestāvēs dīkā birokrātisku iemeslu dēļ.

Taču neaizmirstiet, ka jebkuram liftam reizi gadā jāveic stāvokļa pārbaude. Latvijā šo pakalpojumu sniedz četras ekspertu organizācijas, iedzīvo-

tāji paši var izlemt, ar kuru sadarboties. Parastā mehānisma pārbaude maksā 50 latu, risku novērtējums – 200–300 latu. Lifta renovāciju patiešām vislabāk ir veikt pakāpeniski, ar apkalpojošās organizācijas palīdzību sastādot izmaksu tāmi un darbu grafiku vairākiem gadiem uz priekšu. Lifta modernizācija ar vadības sistēmas nomainu maksā aptuveni 10 tūkstošus latu. Risku papildus novēšana atbilstoši ES prasībām izmaksās aptuveni tikpat daudz. **K**

SĀCIET SILTINĀŠANU NO PAGRABA!

✉ „Labprāt lasām jūsu avīzi, paldies par vērtīgo informāciju. Nesen jūs vēstījāt, ka Rīgas domes Komunālais departaments veicis veselu pētījumu, lai noskaidrotu, kur paliek siltums.

Ierēdne Silvija Mišurova pastāstīja, kā eksperti pētījuši spraugas logos un sienu biezumu. Bet gribas atgādināt, ka ne jau galotni kokam laista, laista saknes. Mājas saknes ir pagrabs.

Padomju laikā būvēto namu pagrabi nekad nav remontēti. Logu režģi ir veci, sarūsējuši. Dažos daudzstāvu namos pagrabi jau sen ir izlaupīti, dažviet žēlsirdīgas vecmāmiņas tiem izlauzušas logus, lai ielaistu klaiņojošus kaķus.

Bet pagrabs atrodas siltumtrases caurules. Kaķi pret tām trin nagus un noplēš izolāciju. Saprotu, ka dzīvniekus vajag aizsargāt, bet mēra izjūta arī nebūtu lieka. Kaķu klūst aizvien vairāk. Dome ir sākusi īstenot dzīvnieku

360 runčiem. Vai Rīgai tas nav par maz?

Vēl daži vārdi par šuvēm starp namu paneļiem. Lūk, kur vējš svilpo! Namu pārvaldes šīs šuves siltina, bet pēc dažiem mēnešiem tepe lietus un vēja ietekmē nobirst. Bet galveno ļaunumu konstrukcijām nodara paši namu iemītnieki. Tā ir gluži kā sērga: gadiem iemītnieki pārplāno savus dzīvokļus, bez jebkāda projekta izlauž sienas. Nu jau dažos dzīvokļos ir sašķiebusās durvju kārbas, deformējušies logi, gāzes plītis stāv šķībi, jo ir izjaukts mājas līdzsvars.

Kur skatās namu pārvaldes? Vai tad sētnieki neredz būvgružu kauzdes pagalmos? Šādos gadījumos uzreiz jāriko pārbaude un jāuzliek naudas sods nama iemītniekiem, kas veic dzīvokļa pārbūvi bez arhitekta atļaujas. Tad būs mazāk spraugu logos, mazāk plaisu bloku salaiduma vietās. Bet iekasētās soda naudas varēs izmantot mājas siltināšanai,” iesaka Ludmila Mihailova no Lubānas ielas. **K**

sterilizācijas programmu, bet 2008. gadā tai piešķīra tikai piecus tūkstošus latu. Ar šo naudu pietika

PRET ŪDENS ZĀDZĪBĀM

✉ „Mēs, rajona iedzīvotāji, rakstām šo vēstuli cerībā tikt sadzirdēti. Līdz šim Rīgas dome un namu pārvaldes lēmumus par ūdens zudumu apmaksas kārtību ir pieņēmušas, neņemot vērā dzīvokļu saimnieku domas. Tomēr palikusi cerība, ka viens otrs rīdnieku ieteikums kādreiz tiks uzklauts.

Laikraksta decembra numurā jūs publicējāt kāda rīdnieka vēstuli, kurš puda sašutumu par pieskaitījumiem komunālo maksājumu rēķinos. Namu pārvalde katru mēnesi aprēķina starpību starp mājas kopējā

ūdens mērītāja un mūsu individuālo skaitītāju rādījumiem, un iedzīvotājiem nākas šo starpību samaksāt.

Mums skaidro, ka vainīgi kaimiņi, kas zog ūdeni. Jā, ir Rīgā arī zagļi, bet nevar taču visus mērit ar vienu

mērauklu! Vai esat padomājuši, cik daudz ūdens nozags pašiem iedzīvotājiem?

Mēs ar kaimiņiem nolēmām pārbaudīt savus jaunus, nesenu uzstādītos skaitītājus. Katrs no krāna piepildījām triju litru burku. Paskatījušies, ko rāda skaitītāji, neticējām savām acīm: visi skaitītāji uzrādīja aptuveni par 300 gramiem vairāk aukstā ūdens, nekā bijām iepildījuši burkā. Arī karstais ūdens bija ieliets „ar kaudzīti” – aparāti bija *Rīgas ūdens* labā kļūdījušies aptuveni par 100 gramiem. Parēķiniet, cik daudz

lieka ūdens mums šādā veidā piepraksta, ja katrs cilvēks izlieto vismaz 4000–5000 litru mēnesī.

Tāpēc arī rīdnieki dumpojas, skatoties, kā skaitītāji darbojas. Rodas iespaids, ka šie mērinstrumenti speciāli noregulēti tā, lai kļūdītos ūdens piegādātāja labā.

Apkalpojošās organizācijas nevēlas lemt par precīzāku skaitītāju uzstādīšanu. Arī pret zādzībām tās nevar cīnīties. Mēs ieteiktu ar likumu noteikt namu apsaimniekotājiem tiesības dzīvokļos pārbaudīt ūdens mērītājus. Jūs pareizi rakstāt:

ja kāds no iedzīvotājiem neielaiž pie sevis pārbaudītājus, tas nozīmē, ka viņam nav tīra sirdsapziņa. Tāds lai arī apmaksā visus ūdens zudumus mājā!

Bet pagaidām lielākos izdevumus par ūdens zudumiem nākas uzņemt godīgajiem Rīgas iedzīvotājiem, kuri neapriko skaitītājus ar magnētiem, – viņiem pierēķina tā dēvēto „korekciju”. Lai apsaimniekotāji lielāku uzmanību pievērstu tiem, kas apgalvo, ka mēnesī patērē tikai 0,5 kubikmetrus ūdens. Ir daudz paņēmieni, kā cīnīties pret ūdens zudumiem un zādzībām. Laiks sākt kaut ko darīt, jo mēs jau trešo gadu maksājam „par to puisi”. Pietiek!”

Grupa iedzīvotāju no Riekstu ielas Ilģuciemā. **K**

VĒRTĒS NAMU PĀRVALDES ZEMGALE VADĪTĀJU

✉ „Gribam pasūdzēties par savu namu pārvaldnieku Valdi Holbergu. Aizvadītā gada beigās vērsāmies SIA Zemgale ar lūgumu izremontēt mūsu kāpņu telpu. Saņēmām no pārvaldnieka atbildes vēstuli, kurā bija rakstīts, ka mājai ir lieli parādi, bet situācija valstī ir tāda, ka tuvākajos četros piecos gados namu pārvaldes finansiālo stāvokli izlīdzināt nav iespējams. Jaunā maksa par mājas apsaimniekošanu esot aprēķināta tā, lai tikai dzēstu vecos parādus, bet remontam nauda neatliek. Kas notiek? Kur palikuši mūsu uzkrājumi un kā radušies tik neprātīgi parādi?” raksta Zemgales priekšpilsētas iedzīvotāji.

Valdim Holbergam adresēti jautājumi ir ne tikai iedzīvotājiem, bet arī RD Komunālajam departamentam. Izrādās, tā darbiniekiem ir zināms par namu pārvaldnieka divainajām vēstulēm. Viņi ir sazināju-

šies ar Holberga kungu, bet kaut cik saprotamu skaidrojumu nav saņēmuši. Beidzot janvārī šī informācija nonāca līdz deputātu ausīm domes Komunālo un dzīvokļu jautājumu komitejā.

– SIA Zemgale priekšsēdētājs atsūtīja vēstuli, kurā apgalvo, ka ziņas par māju finansiālo stāvokli var sniegt tikai iedzīvotājiem, – par dumpinieku sūdzas Komunālā departamenta darbiniece Silvija Mišurova. – Tā mēs palikām neziņā par to, kas īsti notiek SIA Zemgale un kādi parādi iedzīvotājiem jāatdod namu pārvaldei.

Departamentā uzskata, ka namu pārvaldnieks ir mēģinājis iekasēt no iedzīvotājiem it kā deviņdesmito gadu beigās un vēlāk radušos parādus. Pēc Rīgas domes juristu domām, tas ir nelikumīgi.

– Bet Rīgā tas kļuvis par vispārēju tendenci. 2008. gadā un šogad namu pārvaldes sākušas sagatavot iedzīvotājiem gada tāmes ar pozīciju „parādu dzēšana”, – Komunālo jautājumu

komitejai pavēstīja departamenta darbiniece.

Vairāk par apšaubāmajiem rēķiniem ierēdņos sašutumu vieš Valda Holberga nepiekāpība.

– Agrāk mēs nesadarbojāmies, bet mierīgi sadzīvojām. Tagad sācies karš, – viņi saka, komentējot namu pārvaldnieka uzvedību.

Valdim Holbergam klāt neesot, deputāti jautājumu nesāka izskatīt. Tiesa, komitejas priekšsēdētājs Imants Kalniņš atzina, ka namu pārvaldnieka atteikšanās sniegt Rīgas domei informāciju par SIA Zemgale finansēm ir acīm redzams pārkāpums, jo formāli domei joprojām pieder lielākā daļa daudzstāvu namu, kas nav noņemti no bilances.

Pieņemts lēmums namu pārvaldnieku uzaicināt uz komitejas nākamo sēdi.

– Reizē iesaku novērtēt Holberga atbilstību ieņemamajam amatam, – rezumēja komitejas priekšsēdētāja vietnieks Jānis Karpovičs.

Jautājums par vecajiem parādiem, ko namu pārvaldes pieraksta Rīgas iedzīvotājiem, pagaidām paliek atklāts. **K**

ZEM GULOŠAS SIEKSTAS KO DARĪT

ŪDENS NETEK

✉ „Liels paldies jums, ka beidzot Rīgā ir avīze, kurā iedzīvotāji var paust savu viedokli komunālajos jautājumos! Līdz šim visas sūdzības iestrēga namu pārvaldēs un pilsētas varas iestādes izlikās mūsu jautājumus nedzirdam. Lūdzu, avīzes iznākšanas dienā aizvediet to uz Rīgas domi, lai deputāti vismaz no avīzes uzzinātu, kā patiesībā dzīvo pilsēta.

Taču šoreiz nesūdzēšos par varas iestādēm. Gluži otrādi, gribu vērsties pie pašiem iedzīvotājiem. Mīļie rīdzinieki! Kāpēc jūs esat tik pasīvi un nemaz neinteresējaties par to, kas notiek jūsu mājās? Jaunie likumi un Ministru kabineta noteikumi dod mums tiesības sarunāties ar namu pārvaldi kā līdzīgiem ar līdzīgu un pat diktēt tai savus nosacījumus. Taču mēs neesam gatavi izmantot šīs tiesības.

Šādu rūgtu secinājumu izdarīju, aprunājies ar kaimiņiem. Pirms šiem mēnešiem daži mūsu mājas

iemītnieki nolēma dibināt dzīvokļu īpašnieku biedrību. Diemžēl, nekas nesanāca! Kaimiņi vairījās no mums, nevēlējās nākt uz sapulci. It kā viņus nesmacētu augstie tarifi, it kā viņu remonta uzkrājumi netiktu izniekoti, kur pagadās...

Mēs gājām citu ceļu un izveidojām iniciatīvas grupu, kas varētu mūsu vēlnes darīt zināmas namu pārvaldē. Šo lēmumu atbalstīja 67 iemītnieki no 160, un arī tas jau bija labi. Taču ar to viss beidzās. Piemēram, namu pārvalde piedāvāja mums eksperimenta veidā uzstādīt

jaunā parauga ūdens skaitītājus, kuru rādījumus var nolasīt no attālu ma automātiski. Kā pēdējais muļķis skraidīju pa dzīvokļiem un centos izlūgties kaimiņu piekrišanu. Mēs taču neko nebūtu zaudējuši, namu pārvalde gatavojās ūdens mērītājus uzstādīt par savu naudu. Tomēr divu dzīvokļu saimnieki bija kategoriski pret. Savu viedokli viņi nekādā veidā nepamatoja, gluži vienkārši aizcirta durvis. Namu pārvalde eksperimentam izraudzījās citu māju. Tagad tur iedzīvotāji maksā atbilstoši reālajam ūdens patēriņam, bet mēs katru mēnesi saņemam rēķinu ar 20–30% korekciju.

Notikušajā varam vainot tikai sevi. Cilvēki, cik ilgi var kavēties?! Būtu taču laiks kaut ko darīt savā labā,” raksta Guntis no Pļavniekiem. **K**

AR BĪSTAMĀM SPULDZĒM?

✉ „Mūsu ģimenes trīs paaudzes dzīvo kopā vienā lielā dzīvoklī. Vecmāmiņa un vectētiņš jau sen lieto dienas gaismas spuldzes, līdzīgas tām, ko uzstāda birojos. Vectētiņam tādā gaismā ir ērtāk lasīt, vecmāmiņai – adīt. Mēs neiebilstam. Līdz šim izdegušās spuldzes vienkārši izmetām atkritumu konteinerā pagalmā. Bet nesen avīzē izlasīju, ka tādās luminescences spuldzes ir bīstamas, jo satur dzīvsudrabu. Kā pareizi tās utilizēt, lai nekaitētu videi un saviem tuviniekiem?” jautā Jelena no Ķengaraga.

Eksperti vienprātīgi atzīst, ka izdegušās dienas gaismas spuldzes patiešām pieskaitāmas bīstamajiem atkritumiem. Tajās ir dzīvsudrabs, kas, nokļūstot organismā, var bojāt nieres, centrālo nervu sistēmu un galvas smadzenes. Dzīvsudrabs var izraisīt arī audzējus vai smagu alerģiju.

Lai tas nenotiktu ar jums, jūsu ģimenes locekļiem vai citiem cilvēkiem, savu laiku nokalpojušās luminescences spuldzes jānodod īpašos atkritumu savākšanas punktus. Lūk, to saraksts:

- Brīvības gatve 372 (otrdiena, ceturtdiena, piektdiena no 15.00 līdz 19.00, trešdiena no 9.00 līdz 13.00, sestdiena no 10.00 līdz 14.00);
- Daugavgrīvas iela 31 (katru dienu no 9.00 līdz 19.00);
- Dunties iela 13 (katru dienu no 9.00 līdz 19.00);
- Krasta iela 46 (pirmdiena 12.00–13.00, trešdiena 8.30–10.00, piektdiena 12.00–13.00, sestdiena 9.00–10.00);

- Lielirbes iela 29 (otrdiena, ceturtdiena, piektdiena no 15.00 līdz 19.00, trešdiena no 9.00 līdz 13.00, sestdiena no 10.00 līdz 14.00);
- Vienības gatve 115a (katru dienu no 9.00 līdz 19.00).

Visās minētajās vietās dzīvsudrabu saturošus bīstamos atkritumus pieņem firma BAO. Sazināties ar tās speciālistiem var pa tālruni 67612259.

Izlietotās spuldzes var nodot arī šādās vietās:

- Ganību dambis 27 (katru darba dienu no 9.00 līdz 17.00, kompānija „Zaļā nafta V”);
- Maskavas iela 430 (katru darba dienu no 9.00 līdz 17.00, kompānija „Stingers”);
- Vietalvas iela 5 (katru darba dienu no 8.00 līdz 16.00, kompānija „L&T”);
- Bīstamos atkritumus var vest arī uz Getliņu atkritumu savākšanas poligonu, kas atrodas Rīgas rajona Stopiņu pagastā (katru darba dienu no 9.00 līdz 19.00). **K**

ŪDENS SKAITĪTĀJI
SIA «SANREMS»
Pārbaude
Apmaiņa
Uzstādīšana
Santehnisks darbi
Kandavas iela 41a. Tāl./Fakss.: 67612523
Tāl.: 67627695; Mob.tāl.: 26327716

SIA "Kurzemes namu apsaimniekotājs"
AICINA DARBĀ SĒTNIĒKUS
Pēc papildus informācijas griezties tuvākajā SIA "KNA" filiālē vai zvaniet: 67805263

SĀKAM TAUPĪT «ZALĪ»!

Organizācijas Greenpeace speciālisti sagatavojuši padomus, kas palīdzēs taupīt naudu un reizē saudzēt dabu

Pagājušajā gadā mēs piedzīvojām komunālo pakalpojumu tarifu ievērojamu celšanos. Teju jau likās, ka sabiedrība sāks dumpoties, taču Latvija samierinājās ar jaunajām cenām. Nu jau ir par vēlu ko apstrīdēt, tagad jādomā, kā taupīt siltumu un ūdeni, lai pēc kārtējā komunālo pakalpojumu rēķina samaksāšanas nebankrotētu. Dabas aizsardzības aktīvisti no organizācijas *Greenpeace* ar mūsu avīzes starpniecību atgādina Latvijas iedzīvotājiem vienkāršus, bet efektīvus taupības paņēmienus. Šie padomi palīdzēs jums saglabāt gan naudu, gan apkārtējo vidi.

Kā taupīt dārgo ūdeni?

- Salabojiet vai nomainiet visus bojātos krānus. Pilošs krāns diennaktī var „sapilināt” 30–200 litru ūdens! Centieties vienmēr krānu stingri aizgrieziet.
- Dodiet priekšroku ūdens maisītājam ar rokturi – tāds ātrāk sajauc ūdeni nekā maisītājs ar diviem krāniem, tātad tikmēr, kamēr jūs noregulējat vajadzīgo temperatūru, aiztek mazāk ūdens.
- Tīrot zobus, neturiet krānu atvērtu. Lai izskalotu muti, pietiks ar glāzi ūdens.
- Gadās, ka no skalošanas tvertnes tualetes podā pastāvīgi tek ūdens. Tā ik dienas zudumā iet desmitiem litru. Sekojiet sanitārtehnikas stāvoklim savā dzīvoklī un laikus novērsiet visus bojājumus.
- Iespēju robežās iegādājieties ekonomisku sanitārtehniku, piemēram, tualetes podu ar diviem ūdens noliešanas režīmiem.
- Ja jūsu tualetes skalošanas tvertnei nav divu ūdens noliešanas režīmu, ūdeni iespējams ietaupīt ar pavisam vienkāršu paņēmieni: pielejiet ar ūdeni plastmasas divu litru pudeli un ielieciet to tvertnē. Šī vienkāršā „ierīce” palīdzēs ietaupīt līdz 20 litriem tīra ūdens dienā.
- Neskalojiet veļu tekošā ūdenī. Šim nolūkam labāk izmantot ar ūdeni piepildītu bļodu vai vannu.
- Mazgājot traukus, neturiet krānu visu laiku atvērtu. Ja jums ir divdaļīga izlietne, vienā daļā traukus mazgājiet, otrā noskalojiet. Šādi trauku mazgāšanai jūs patērēsiet trīs līdz piecas reizes mazāk ūdens. Izdevīgāks ir arī trauku mazgājamās mašīnas – tas gan ir dārgāks, bet visnotaļ efektīvs paņēmieni trauku mazgāšanai nepieciešamā ūdens un elektroenerģijas patēriņa samazināšanai.
- Trauku un veļas mazgājamās mašīnas darbiniet tikai tad, kad tās pilnībā piepildītas.
- Neatkausējiet produktus zem tekošas ūdens strūkļas. Vislabāk būs produktus no saldētavas laikus pārlikt ledusskapī.
- Lietojot dušu, jūs patērējat 5–7 reizes mazāk ūdens, nekā mazgājoties vannā. Vēl mazāk ūdens patērēsiet, lietojot dušu ekonomisku izsmidzinātāju ar mazākām atverēm.
- Uzstādiet krāniem ūdeni taupošus uzgaļus.

Kā taupīt dārgo siltumu?

- Neaizsedziet un neaizkraujiet apkures ierīces, ļaujiet siltajam gaisam sildīt telpu.
- Naktī aizvelciet logiem priekšā aizkarus, tie neļaus siltumam aizplūst.

Akciju sabiedrība

RĪGAS NAMU
APSAIMNIEKOTĀJS

Apsaimniekojam mājas,
kurām ir biedrības
vai pilnvarotās personas!

www.asrna.lv

Rīga, Nometņu iela 9-7, tālrunis 67893079, info@asrna.lv

Apgaismojumam izmantojiet luminiscences spuldzes, tās patērē četras piecas reizes mazāk elektrības nekā kvēlspuldzes. Vai arī lietojiet kvēlspuldzes ar individuālu gaismas regulatoru.

- Telpas vēdiniet tikai īsu brīdi, toties intensīvi. Pastāvīgi pavērti logi vai atvērti vēdlodziņi silda āra gaisu un tērē jūsu naudu. Dodiet priekšroku ātrai vēdināšanai, uz īsu brīdi plaši atverot logus. Tā gaiss paspēs apmainīties, bet nepaspēs atdzēsēt virsmas telpā.

- Nomainiet savā dzīvoklī/mājā visus iepilšušos logu stiklus. Spraugas pa loga perimetru aizdāriet ar siltumizolācijas materiālu. Tās var būt gan speciālas blīves, gan parastā vate. Spraugām pa virsu var uzlīmēt platu kancelejas līmlenti.

- Noblīvējiet ieejas durvis. Izolējiet spraugas starp pašām durvīm un durvju ailu. Tas ļaus temperatūru telpās paaugstināt par 2–3°C.

- Aiz radiatoriem novietojiet siltumu atstarojošu ekrānu. Ekrānam var izmantot gan speciālo materiālu – penofols, kas no vienas puses laminēts ar alumīnija foliju, gan parasto foliju. Tas ļaus temperatūru telpā paaugstināt vismaz par 1°C.

- Nokrāsojiet radiatorus tumšā krāsā – gluda tumša virsma atstaro par 5–10% vairāk siltuma.

- Ja vien iespējams, iestādiet pie mājas kokus. Koki ap ēku palīdz labāk saglabāt siltumu telpās.

Kā ietaupīt dārgo elektrību?

- Lietojiet katliņus, kuru dibena diametrs atbilst elektriskās plīts sildvirsmas diametram. Gatavojot ēdienu, tas ļaus ietaupīt elektroenerģiju. Ja katliņa dibens ir mazāks par sildvirsmu, velti tiek tērēts liels daudzums elektroenerģijas.

- Ja elektriskās plīts sildvirsma ir deformējusies, tā jānomaina – ja trauks nav ciešā kontaktā ar sildvirsmu, zudumā iet siltums. Katliņi ar nelīdzenu dibenu patērē līdz 50% vairāk enerģijas.

- Gatavojot ēdienu uz elektriskās plīts, izmantojiet sildvirsmas atlikušo siltumu – izslēdziet plīti, pirms ēdiens ir pilnībā gatavs.

- Lietojot elektrisko cepeškrāsni, centieties to iespējami piepildīt: vai nu gatavojiet reizē lielāku daudzumu ēdiena, vai arī vairākus ēdienus uzreiz.

- Ēdiena gatavošanai lietojot spiediena katlu, jūs ne tikai ietaupīsiet laiku, bet arī elektroenerģiju.

- Nelietojiet telpu sildīšanai elektriskās plīts sildvirsmas – tas ir neefektīvi un bīstami.

- Neliela ūdens daudzuma uzsildīšanai lietojiet elektrisko tējkannu. Vāriet tajā tikai tik daudz ūdens, cik attiecīgajā brīdī ir nepieciešams.

- Katlakmens elektriskajā tējkannā ievērojami palielina ūdens uzvārīšanai nepieciešamo enerģijas daudzumu.

- Apgaismojumam izmantojiet luminiscences spuldzes, tās patērē četras piecas reizes mazāk elektrības nekā kvēlspuldzes. Vai arī lietojiet kvēlspuldzes ar individuālu gaismas regulatoru.

- Maksimāli izmantojiet dabisko apgaismojumu. Tas ir viens no paņēmieniem, kā samazināt mākslīgajam apgaismojumam nepieciešamo elektroenerģijas patēriņu.

- Ledusskapi novietojiet iespējami tālāk no apkures radiatoriem un sildierīcēm.

- Vienmēr atstājiet 5–10 cm platu spraugu starp ledusskapja aizmugurējo sienu un telpas sienu.

- Novietojiet ledusskapi tā, lai tas neatrastos tiešos saules staros.

- Nelieciet ledusskapī karstu ēdienu.

- Lietojiet gludekli ar termoregulatoru un slēdzi uz roktura.

- Iegādājoties elektroierīces, pievērsiet uzmanību to energoefektivitātes klasei. Atcerieties, ka visekonomiskākās ir „A” klases elektroierīces.

- Nosiltiniet logus un durvis, tas ļaus iztikt bez elektrosildītājiem, kuri patērē visai daudz elektroenerģijas.

- Izejot no mājas, nodzēsiet gaismu un nekad neatstājiet degošas spuldzes telpās, kur tai brīdī neviens neuzturas. **K**

A N E K D O T E S

Kundze zvana elektriķim:

– Es jūs lūdzu atnākt un izlabot zvanu!

– Es biju pie jums aizgājis.

– Bet es taču visu laiku biju mājās!

– Es aizgāju, piezvanīju pie durvīm, neviens neatvēra, un es gāju prom.

Vakar 14. namu pārvaldē notika sētnieka Ozoliņa atļaušanas paraugprocess. Minētais sētnieks ilgu laiku bija maldinājis namu pārvaldes darba kolektīvu: naktīs viņš piemēsoja kopjamo teritoriju, lai dienā uzņemtos paaugstinātas

mēslu novākšanas saistības un saņemtu prēmiju.

Dzīvokļa īpašnieks laikus nav samaksājis par ūdeni un saņēma no namu pārvaldes vēstuli ar brīdinājumu par izlikšanu no dzīvokļa.

Saimnieks raksta atbildi namu pārvaldes direktoram:

„Cienītais, daru Jums zināmu, ka reizi mēnesī, saņēmis visus rēķinus par dzīvokli, salieku tos kau dzē, labi sajaucu, izvelku trīs un tos samaksāju. Ja atsūtīsiet man vēl līdzīgā tonī rakstītu vēstuli, namu pārvaldes rēķini vispār tiks izslēgti no loterijas”.